

OKTOBER

1987*

THOUGHTS

*LETO

36

Avstralija

Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
— Publication
No. VAR 0663

Znana po Evropi je Rogaška Slatina (spodnja naslovna slika) s svojimi mineralnimi vrelci, viktorijski Daylesford (zgornja slika) pa se razvija ter postaja znan po Avstraliji z istim naravnim bogastvom.

+ + +

NEKAJ me že vsa leta, kar sem urednik in upravnik MISLI, prese- neča in kar ne najdem pravega od- govora v pojasnilo.

Od časa do časa dobim telefon- ski klic ali pa pismo. Eden naročni- kov prijazno sprašuje, koliko je za- ostal z naročnino. Že dolgo ni pla- čal, zdaj pa bi rad poravnal svoj dolg. Rade volje pogledam v knjigo naročnikov in mu na licu mesta, če je na telefonu, povem številko; ali pa mu z obratno pošto sporočim, če se je za vprašanje poslužil pisma.

In s tem se veliko teh zgodb vpra- ševanja po velikosti dolga tudi kon- ča. Molk. Nobene obljubljenе de- narne pošiljke. Dolg neporavnane naročnine pa se večja iz meseca v mesec. . . Sprva me je vsak tak pri- mer presenetil, ko sem zaman čakal na poravnavo dolga. Po mnogih pri- merih pa sem se zadeve navadil in vprašanj o dolgu ne vzamem več za- res. Tako sem veselo iznenaden, če denarna pošiljka res pride in dolg ladko odpišem.

Kdo bi znal pojasniti to zadevo? Ne morem si misliti, da dobra volja ob vprašanju tako hitro spuhiti.

Še hujše je seveda, če na prošnjo upravi odpošljem kup knjig, pa se tisti "tako bom poslal čekl" vleče v mesece. A to je poglavje zase.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9,50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.— dol. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in 28.— dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o tehar- skih dogodkih in letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.
MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$12.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverništvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 387 8488

VSEBINA:

- Koklja in račke*
– Iz "Naše luči" – stran 257
- Pojem ti hvalnico – pesem*
– Tone Kuntner – stran 258
- Marija in naš čas*
– Po D. Ž. – stran 259
- Knjige o knjigah*
– P. Tone – stran 260
- Slovenska pesem*
– Mirko Kunčič – stran 262
- V Ljubljani so pisali . . .*
– O izseljenskih šolah – stran 264
- Nebesa pod Triglavom*
– Ivan Cankar – stran 265
- Iz središča sv. Druž., Adelaide*
– P. Janez – stran 266
- Iz središča sv. Rafaela, Sydney*
– P. Valerijan – stran 267
- Izpod Triglava* – stran 270
- "Poslušaj s srcem!" 13. mladinski koncert*
– P. Ciril – stran 271
- Premakljivi svečnik – roman*
– Lojze Kozar – stran 276
- Naše nabirke* – stran 276
- Bratstvo – edinstvo . . .*
– Cilka Žagar – stran 276
- Iz središča sv. Cirila in Metoda, Melbourne*
– P. Bazilij – stran 279
- Z vseh vetrov* – stran 282
- Kotiček naših mladih*
– stran 284
- Križem avstralske Slovenije*
– stran 285
- Tudi s kislim obrazom . . .*
se da smejeti – stran 288

KOKLJA IN RAČKE

NAŠA mladina . . . Naše upanje, naš ponos, naša skrb in – bolečina . . . Dan za dnem srka po šolah modrost sodobnega sveta in se pripravlja na življenjsko poslanstvo v tretjem tisočletju.

Naša mladina . . . Šola, dobra šola je božji dar za mladino, vendar pa imamo prebujeni izseljenci in zdomci dovolj razlogov tudi za z a s k r b l j e n o s t. Počutimo se kot koklja, ki je izvalila račke. Ko račke prvič opazijo vodo, veselo zaplavajo, koklja pa obupano kokodajsa na bregu in žalostno ugotavlja, da so račke nekaj drugega . . .

Naša mladina . . . Družba omogoča naši mladini splošno vzgojo in poklicno izobrazbo, večinoma odlično. Vendar ta družba ne upošteva n a š i h p o s e b n o s t i. Tuje so ji naše korenine, naša zgodovina, kultura, naši problemi in naše težnje. In ni čudno, da naša mladina v teh okoliščinah izgublja svojo identiteto ter postaja nekaj drugega . . . Naša mladina, naš ponos in upanje, postaja naša b o l e č i n a . . .

Koklja in račke . . . Kar se je nekoč razvijalo in se dogajalo skozi stoletja, za to potrebujemo danes le nekaj let. Živimo silno hitro. Zato ima mladina v glavi seveda vse kaj drugega kot starši. Starši in otroci živijo v različnih svetovih.

Koklja in račke . . . Naš izseljenski svet je slej ko prej zapleten. Dobro ga moramo skušati razumeti in iskati veljavnih rešitev. Ko gre za našo posebnost, za naše korenine, našo zgodovino in kulturo, m o r a m o p l a v a t i p r o t i t o k u in braniti svojo identiteto. Tujina nam pač ne bo nikoli zapovedala, da moramo ostati zvesti svoji materinščini, zgodovini in kulturi; kaj takega mora priti od nas. Po drugi strani pa se moramo z dušo in telesom o d p r e t i pridobitvam, problemom in težnjam, ki spremljajo našo drugo domovino v tretje tisočletje. Povečati moramo svoje zmogljivosti in razširiti svoje obzorje. N e m o g o č e nam mora postati m o g o č e.

Koklja in račke . . . Jasno je, da vse to terja od staršev in mladine veliko mero o s e b n o s t i, trdnosti, solidnosti, bistrovidnosti, iskrenosti, odprtosti, zvestobe, iznajdljivosti, medsebojne povezanosti, požrtvovalnosti, poguma in ljubezni.

Mi pa smo tako slabotni, kratkovidni, vase zaverovani, ne-

POJEM TI HVALNICO

Pojem ti hvalnico, domovina,
kakor se tudi spodobi za sina,
ko mu tujina razjeda srce.

Rečem jim, ko me sprašujejo zate,
da si dežela srečnih ljudi,
kajti ne vem, če ni kdo med njimi,
ki ti pogubo in žalost želi,

rečem jim, da so obdelana polja,
da nam pšenica dvakrat zori
in da strastna življenjska volja
žene ljudi,

ljudi na zemlji,
ljudi pri strojih,
ljudi pri peresu,

rečem jim, da je svoboda, pravica
in rečem jim, da sem ponosen nate,
ker tebi enake dežele ni.

In ker te ljudim, domovina,
mi nikar ne zameri takih laži.

TONE KUNTNER

*zvesti, okosteneli in sebični . . . Kje naj iščemo oporo za svoje
življenjsko poslanstvo?*

*K j e ? Kje drugje kot pri Tistem, ki je rekel o sebi: "Jaz
sem POT, RESNICA in ŽIVLJENJE!" Poizkusimo, sestre in
bratje, pa bomo videli, česa vsega smo sposobni!*

Koklja in račke.

Te vrstice o problemih mladine v izseljenstvu sem našel v "Naši luč", mesečniku za Slovence na tujem, ki izhaja v Avstriji. Tudi svet, v katerem živimo in prebiramo MISLI, je zapleten in poln problemov. Tudi mi moramo plavati proti toku in se boriti za ohranitev svoje identitete. Jo bomo ohranili naši mladini?

Včasih starejši izgublamo voljo. Dostikrat se sprašujem, koliko naše mladine bo ohranilo vsaj skromno znanje matrinega jezika, vsaj droben delček ljubezni do besed, ki so prve zazvenele v njih življenju, vsaj malo zavesti, da izhajajo iz roda, ki je rasel pod Triglavom. Veliko zavisi od staršev, veliko pa tudi od naših organizacij in skupnosti. Žal je naše prizadevanje dostikrat šibkejše kot pa okolje, ki trga mladino od nas in ji nudi kaj slabe nadomestke za naše korenine . . .

Ob tem razmišljanju se mi zdi sleherna kulturna prireditev naše mladine kot injekcija, ki podaljšuje življenje našemu narodnemu telesu na peti celini. Res vsaka zajame komaj skromen odstotek, pa vendar nam ne sme biti žal truda.

Rešujmo, kar se rešiti da – z božjo pomočjo!

Sončni zahod na Cerknškem jezeru

MARIJA IN NAŠ ČAS

DANAŠNJEMU človeku je iz prenekatere pobožne literature in govorjenja težko izluščiti pravilno predstavo o Mariji. Češčenje do nje nekaterih ne pritegne, celo odbija jih. Težko jo imajo za vzor.

Po eni strani se žena osvobaja in išče svojo enakovrednost z možem, po drugi strani pa ji v imenu Marije opevajo, da mora ostati v ozadju, podrejena, čeprav vsega spoštovanja vredna v svojem poslanstvu. Potemtakem more biti žena le soproga, mati ali devica. Ostane pomočnica moškemu, ujetnica svojega stanovanja, ali redovnica v svojem samostanu. Vso dejavnost v življenju prepušča moškemu. Taka naj bi bila marijanska žena.

Moški pa ima po vzoru Boga-stvarnika v rokah oblast, ustvarja, filozofira, dela zakone, vodi gospodarstvo in politiko, spreminja in vodi dogajanja v svetu. A žena naj bi po zgledu Marije molila v samoti, sprejemala, sočustvovala, negovala, tolažila, vzpodbujala, spremljala. Nič čudnega torej, da nekatere te vrste lik Marije odbija.

Tako izmaličeno podobo o njej nam dajejo izrabljene fraze, ki jih je ustvarila predstava ljudi ali nekatera marijanska literatura. Dejansko pa se ne skladajo z resnično evangeljsko Marijo. Sveti Pavel je moral že svoje sodobnike opomniti, da v Kristusu ni več moškega in ne ženske, kajti vsi smo eno.

Marija je bila in ostane vsem vernikom vedno vzor zaradi tega, ker je v določenih trenutkih svojega življenja prostovoljno in popolnoma vdano sprejela božjo voljo in se ji podredila, ne pa zaradi svojega načina življenja, ki je bil zaradi kulturnih in družbenih razmer vsekakor drugačen kakor pa življenje današnje žene.

Vsi, moške in žene, moramo posnemati Marijo, kajti odnos Marije do Jezusa je odnos vsakega vernika. Spol pri tem ni važen.

Vsi smo poklicani, čeprav vsak na svoj način, da prinašamo svetu Boga. Odvisno je od tega, kako se odpiramo Svetemu Duhu in se mu dajemo na razpolago.

Vsi smo kot Marija "ubogi hlapci", ki delamo to, kar smo dolžni storiti. Če bi Bog hotel, se mu ne bi bilo treba poslužiti nobenega izmed nas.

In končno smo vsi kot Marija povabljeni, da z ne-

omajnim zaupanjem gradimo nov svet, ki bo postal naša nova zemlja.

Če hočemo torej, da bo Marija še naprej sodobna, mora postati tudi zgled vsem vernikom. Pa tudi potreben nam je njen zgled.

Današnjemu človeku zahodne družbe grozi pomasovljenje in konformizem: "Delam, dar drugi delajo!" Na vzhodu pa ga tlači totalitarizem: "Delam, kar drugi hočejo, da delam!" Čeprav je masovnost in prilagodljivost do neke mere potrebna, pa človek ne sme izgubiti svoje enkratnosti in izvornosti. Človek se pri samouresničevanju ne ponavlja, ampak prenavlja in ustvarja. Življenje je tem polnejše, čim svobodnejše vre iz samega sebe, čim več si upa, čim drznejše je, čim pogumneje stopa v vse nepredvidljivo.

Prav Marija poziva današnjega človeka k ohranitvi njegove enkratnosti z edinim navodilom, da, z ukazom, ki nam ga je dala na svatbi v Kani galilejski: "Kar koli vam poreče, storite!" Z dejavnim izpolnjevanjem božje volje se bomo namreč najbolj samouresničevali in nikoli ponavljali.

Kaj nam ima Gospod povedati? Kako naj vemo, saj še moliti ne znamo zmeraj. Niti praznih vrčev svoje notranjosti mu nočemo pokazati. Tudi ne vemo, česa nam manjka, niti se ne spomnimo, da bi lahko to vedela Marija in ona posredovala za nas. Ne moremo od Boga pričakovati, da nas bo spremenil, če mu ničesar

ne damo, kar bi lahko spremenil. Ko pa smo tako zadovoljni, da lahko "delamo, kar drugi delajo"!

Jezus je v Kani nekako prenehal biti "sin mizarja", sin Marije iz Nazareta, ker je "razodel svoje veličanstvo" in nastopil kot božji Sin, ki je pričel svojo pot na Kalvarijo. A mi nočemo tvegati, nočemo stopiti za Njim. Naše odločitve in spoznanja oblikuje svet, ki nas obdaja. Bežimo pred samim seboj in se ne maramo poglobiti vase, da ne bi slučajno zaslišali njenih besed: "Kar koli vam poreče, storite!"

To so besede Žene, kot jo je v Kani imenoval njen Sin. Tudi ona je prenehala biti zgolj Jezusova mati,

saj je kot pobudnica prvega čudeža prostovoljno prevzela vlogo soodrešenice. Odrekla se je sama sebi, žrtvovala sebe in svojega Sina. S tem bo ostala vedno moderna in napredna, kajti žrtvovanje je vedno sodobno, pa če se to sliši še tako neverjetno. Mi pa mislimo, da se ne smemo nikoli žrtvovati in ničemur odreči, da ne bomo starokopitni.

Kar koli vam poreče, storite! S tem bomo življenje doživljali v vsej njegovi vitalnosti. "Z Marijo označujemo Jezusa!" nam kliče Cerkev v Marijinem letu. Vzemimo to naročilo za svoj letni program, pa bo Mati božja obilno poplačala našo dobro voljo.

Po D. Ž.

Knjige

o knjigah

Mirko Mahnič. Njegova zadnja knjiga nosi naslov "Spomini". Na dvestopetdesetih straneh najdeš vse polno pisateljevih razmišljanj, citatov, kratkih pripovedi, dvogovorov . . . Na samem začetku pa bereš tole:

Prva knjiga, ki se je neizbrisno zarezala v moj spomin, so bile Zgodbe svetega pisma stare zaveze, velika, zajetna, vezana v čvrste platnice, ki je bilo v nji mnogo podob, od katerih sem z grozo pogledoval tisto o prvem uboju človeka, pa z nepopisnim veseljem občudoval ono o milem egiptovskem Jožefu in o Samsonu z volcvsko čeljustjo v roki . . . Zelo sem si želel, da bi znal jemati iz nje ne le podobe, ampak tudi črke.

Kot otrokom jim je oče odpiral pot v knjige. Te so jim kasneje postale zanesljiv in osrečujoč spremljevalec. Knjiga je postala njih hišna prijateljica. Oče je rad kaj povedal o nji:

Na primer, da radio in televizija ne bosta mogla nadomestiti knjige in da je treba ravnati z njima zelo previdno. Površna in povrhnja da sta, hipna, preveč navezana na množico, ne utegneta se ukvarjati s posameznikom. Knjiga pa je tehtna, potegne v globino in prostranstva, v jedro duha in stvari. Knjiga je lahko samo s tabo, samo z enim.

Rekel je, da se ti prilagodi. Tvojim možnostim in razpoloženju. Ker je potrpežljiva, te počaka, kadar zastaneš. Dopušča vračanje. Dopušča premissljevanje, pogovor, tudi ugovor.

Hrani, ozdravlja, bogati, osrečuje.

Odpira smisel. Pomaga, da se zaveš odgovornosti do sebe in drugih.

Rekel je, da te modro in pomirjujoče približuje smrti.

Da te zanesljivo pripelje k Bogu, saj je v nji stalno navzoč.

"Ja," je rekel, "Bog je v nji — kakor v tabernaklju."

Je rekel, da je edina na svetu, ki ti ponuja možnost sestanka in pogovora z največjimi misleci in umetniki človeštva.

"Naš rod je v naši knjigi, vsa vsebina slovenske zavesti, duha, duše in čustev."

"Dokler ljudje niso poznali knjige, so bili barbari; če jo bodo zavrgli, bodo spet barbari," je rekel.

Pisec nadaljuje svoje razmišljanje o knjigi. Iz očetovega modrovanja izhaja tudi njegovo. Nato pove tudi to, kar so mu o knjigah povedali prijatelji in znanci. Ob koncu razmišljanja pa navrže še tole misel, ki bi utegnila zadeti tudi nas:

Žal ne berejo vsi. Vsaj dobrih knjig ne. Niso se tega naučili, niso imeli priložnosti, ali pa so jo zapravili. V naši družbi ni več revežev, tistih brez kruha. Zato pa je vse preveč takih, ki so brez duhovnega bogastva, čeprav so mnogi med njimi zelo bogati.

Marjan Rožanc. Pisatelj, ki zna s preprosto povedjo ustvariti velika dela. Svoji stvaritvi je dal naslov "Roman o knjigah". Pripoveduje o knjigah, ki so ob določenem času napravile nanj močan vtis in tudi tako ali drugače oblikovale njegovo življenje. Ko pripove-

duje o teh knjigah in pisateljih, pripoveduje tudi o sebi. Pove nam, da to niso najboljši pisatelji in ne najboljše knjige . . . Z njimi se je srečal v času, ko so lahko močno posegli v njegovo življenje.

Za Rožanca je knjiga močan sogovornik, morda se ji celo preveč prepusti. Na knjigo se naravna z vsem svojim bitjem, pripravi se nanjo:

Zreli moramo biti za knjige, da jih sploh lahko odkrijemo, in dvakrat zreli in notranje silno bogati, da jih sploh zares beremo; brati je namreč uživljati se in istovetiti . . . Za to zrelost in bogastvo pa nam je potrebno veliko ljubezni, pomilovanja in preziranja, veliko trpljenja in muk, skratka knjigi ustrežna življenjska izkušnja, sicer nam knjiga ostane zaprta za vedno.

Dobro pove, le da bi nam pretirano uživljanje in istovetenje utegnilo škodovati. Knjiga in Jaz sva dva. Pogovarjava se lahko le takrat, ko je med nama neka razdalja . . .

Cankarjeva mati. Ne samo ena, veliko jih je bilo, s čisto dušo, ki so izgorevale za svoje otroke in v molitvi prosile Boga, naj jih ohrani na pravi poti . . .

Mati in sin v "Tuji učenosti":

Vrnil se je domov s skladovnico nemških knjig . . .

"Kaj je v teh knjigah?" je vprašala.

"Tuja učenost!" je odgovoril . . .

"Povej mi, kaj pravi ta tuja učenost?" je rekla mati.

"Saj né vem!" je odgovarjal znemirjen in zlovoljen.

"Vsakemu pravi drugače, kakor že uho in pamet!"

Meni pove kaj lepega, komu drugemu pa kvasi in kvanta!" . . .

" . . . zdaj vem, odkod tvoje modre besede in tvoji starobni smeh. Tuja učenost ti je segla v srce, napravila te je mlačnega in lenega . . ."

" . . . Na Boga ne pozabi! Na Boga ne pozabi nikdar! . . . Pri Bogu ostani!"

"Ni res! Ni res!" je vzkliknila mati. "To je tista tuja učenost . . . segla ti je v srce, Boga ti je ukradla . . . Zdaj jo poznam, že zdavnaj sem jo poznala . . . Bog se te usmili!" . . .

Tako je rekla mati mesec dni pred svojo smrtjo . . .

Kdo je razsodnik med dobro in slabo knjigo? Tvoje srce, ki ti da čutiti ali se dvigaš ali pogrezaš. Toda, ali ga poslušaj?

Apostol Peter. O njem beremo v posebni knjigi. "Biblija" jo imenuje Jurij Dalmatin. In v tej knjigi niso samo besede, ampak tudi Beseda.

Peter, ribič z obal Galilejskega jezera, se je srečal s to Besedo in ko so jo mnogi odklonili, je on v veri rekel:

Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš . . .

Sveto pismo, ta v svetu najbolj razširjena knjiga, je pot, ki si jo je Pisatelj slehernega življenja izbral, da bi ga lahko srečali.

Še in še bi lahko pripovedovale knjige, toda čas je, da jih vi sami vzamete v roke. Izberite dobro!

P. TONE

Moravče
pod
Limbarsko
goro

Slovenska pesem

V Argentini umrl mladinski pisatelj in pesnik MIRKO KUNČIČ je napisal te vrstice sicer za mladino, je pa v njih toliko iskrene ljubezni do rodne zemlje ter njene pesmi, da jih bo z veseljem bral tudi sleherni starejši bralec. V mesecu našega mladinskega koncerta se nam zde Kunčičeve besede še toplejše in pomembnejše ter še lažje najdejo pot do našega srca.

"KJE si hodil tako dolgo, ded Drobnohled? Tri mesece o tebi ni bilo ne duha ne sluha."

Kod sem hodil, kje sem bil in kje sem čeveljčke rosil? To so skrivnostne, sila zamotane reči, otroci. Naj vam z narodno pesmijo odgovorim:

Jaz sem hodil po planin'cah,

po zelenih košenin'cah.

Tam sem hodil, tam sem bil,

sem drobne ptičke pet' učil.

"Kje pa je to? Čudno zmešano govoriš, ded Drobnohled."

Kje je to? Daleč, daleč . . . Kaj veste vi, drobljanci mali, kako je nam starim ljudem, kadar domotožje potrka na vratca srca! Zaklenemo se v svojo sobico, da živa duša ne more do nas, stisnemo se v kot – in odrinemo na pot. Vso zemljo domačo preromamo, kraj svoje mladosti obiščemo, pesem slovensko, ki jo ubrano pojo naši gozdovi, potoki, zvonovi, škrjančki in ljudje, poslušamo. Nazadnje stopimo še tja, na tista tiha in sveta tla, kjer je pokopanih brez števila naših najslajših upanj in sanj. Križ ob križu . . . gomila ob gomili . . . spomin ob spominu . . . Ali me nisi poklicala iz groba, žalostno in očitajoče, mati: "Kje se potikaš po svetu, moj sin!?"

"Zmerom bolj čudno govoriš, ded Drobnohled. Zakleneš se v sobico, stisneš se v kot – in odpotuješ . . . Saj nisi čarodej! Kako bi mogel iz zaklenjene sobice odpotovati?"

In vendar je tako, otroci. Andrej, prebrisane si glave, povej, kaj je hitrejša od avtomobila, vlaka, jadričnice, parnika, aviona?

"Hitrejši od avtomobila, vlaka, parnika in aviona je blisk."

Dobro si povedal, Andrej. In kaj je hitrejši od bliska?

"Tega pa ne vem."

Pa ti povem jaz. Hitrejša od bliska je – misel. V trenutku prehodi doline in planine, reke in potoke, vinorodne gorice in žitna polja, vasice in mesta domačega sveta – in v trenutku te v sobi samotni spet pogrezne v potrtost in molk . . . Na krilih te misli, hitrejša od bliska, sem romal, na krilih te misli sem obiskal svoj ljubi rodni kraj . . .

"In kaj si videl, kaj si slišal tam, ded Drobnohled?"

Videl sem, da naše gore še stoje ponosno in mo-

gočno, ker jih nihče prestaviti ne more; videl sem, da po travnikih še rožice cveto prijazno in vabljivo kot v davnih dneh; videl sem, da so izročila naših dedov premnogim še draga in sveta in da jim ljubezni do rodne zemlje in zvestobe do materinega jezika nihče iz srca iztrgati ne more . . . Slišal sem, da gozdovi še šumijo svojo starodavno pesem kot nekoč; da glas farnega zvona še oznanja Veliko noč; da slovenska pesem, tista mehka melodija, ki jo je moja mati pela, še milo doni in bo donela, dokler bo en sam slovenski človek še svojo domovino ljubil . . .

"Ej, ded Drobnohled! Pa so nekaterim našim ljudem tuje popevke že mnogo bolj všeč kot slovenska pesem."

To so siromaki, Metka, pomilovanja vredni siromaki! Odkrili so se od rodnega debela kot trhle veje. Ne znajo več ločiti plev od zrnja, luščine od jedra, pisanega kamenčka od bisera v školjki . . . Na stotine narodov, na stotine vrst ptičkov je ustvaril Bog in vsaki vrsti je položil v srce drugačno pesem. Kaj bi rekla, Metka, če bi slavček začel kikirikati kot petelin in kanarček regljati kot žaba? Temu kikirikanju, temu regljanju so podobne poulične popevke, ki niso privrele nobenemu narodu iz srca, ki jih je rodila praznosta današnjega sveta. Lepo pesem poslušajo človek s srcem in dušo; vsega ga ogreje, prerodi, poplemeniti. Poulično popevko poslušaj – z ušesi in petami. Muha enodnevnica je, lepa pesem pa živi iz veke v vek . . .

Slovenska pesem! Prinesli smo jo s seboj na tuje, da sami nismo vedeli ne kdaj ne kako. – Ob cesti je stal, sovražen in mrk, pokazal na mojo bisago in rekel: "To beračijo vlečeš s seboj v tujino?" – "Mnogo, mnogo več!" sem odgovoril in položil roko na srce. "Vero, upanje in ljubezen, zvestobo domovini in slovensko pesem." – Ustnice so mu zadržtele, oči so se mu ovlažile, obrnil se je in s sklonjeno glavou odšel . . .

Da, tudi pesem smo ponesli s seboj na tuje. Kadar pesem slovenska na tujih tleh zadoni, nam je kakor osvežujoč dih gorenjskih planin, klic z zelenega Štajerja in vinskih gor, fantovska prešernost vesele Dolenjske, vzdih otožnega Prekmurja, solza admirajočega Korotana, tožba usihajočega Primorja . . .

Slovenska pesem! Verna spremljevalka nam je bila

na vseh križevih potih, na vseh celinah sveta, v žalosti in veselju, ob rojstvu in smrti . . . Daleč je tista dežela, kjer se je ta pesem iz prešernega vriska in tihe bolečine porodila, in večina izmed nas se nikoli več ne vrne tja . . .

A slovenska pesem ne sme umreti! Na dom nas spominja, kaj smo bili, kaj smo in kaj moramo ostati, opominja nas, neprecenljivo naše bogastvo je, neizčrpna zakladnica slovenskega človeka: neutrudno so naši predniki polagali vanjo bistrino svojega duha in sladkost svojega srca . . . Ali nam ni Cankar, največji pisatelj slovenski, z enim samim stavkom povedal, kaj je in kaj nam mora biti ta draga naša dediščina: "Slišim pesem, tako veselo in otožno, kakor da jo poje zemlja iz svojih globočin . . ."

Da, iz svojih globočin jo poje! Sok njenih korenin se pretaka po njej, kri naše krvi, utrip našega srca, solz naših solz, grenek nasmeh brezdomcev, ki samo še v njej najdejo tolažbo, kadar tudi njim domotožje potrka na skrivna vratca srca . . .

Prijatelji mladi, ki vam je tujina postala drugi dom, z ljubeznijo položite ta naš narodni zaklad v svoje srce! Če vaši predniki ničesar drugega s seboj v tujino ne bi prinesli kot to našo prelepo, milo donečo pesem našo – ponosni bi morali biti nanjo. Večji so drugi narodi in bogatejši – a jaz ne bi menjal njihovega bogastva za našo narodno pesem. Bogastvo skopni, slovenska pesem pa gre kot neugasljiva božja iskra iz roda v rod.

M. Gaspari:
Nedeljsko
popoldne

MATERIN JEZIK je najdražja dota, ki smo jo dobili od staršev. Skrbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in zapustiti svojim mlajšim.

Oj ljubi, lepi in pošteni slovenski materni jezik, s katerim sem prvič svojo ljubeznivo mamo in dobrega ateja klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznati, v katerem sem prvič svojega Stvarnika častil. Tebe, materinski jezik, hočem kakor najdražji spomin svojih rajnih staršev hvaležno spoštovati in ohraniti in skrbeti, kolikor morem, za tvojo čast in lepoto.

Želim kot hvaležen sin svoje ljube matere: kakor je moja prva beseda slovenska bila, naj slovenska bo tudi moja poslednja beseda! /Anton Martin Slomšek/

V LJUBLJANI SO PISALI...

Kako malo nam je mar ohranjanje jezika
med slovenskimi izseljenci.

EMIGRACIJA IN CERKEV

— EDINA UČITELJA?

LJUBLJANA, 3. — Če bi ocenjevali skrb matičnega naroda za ohranjanje slovenskega jezika med našimi izseljenci po svetu, potem bi zagotovo zaslužili negativno oceno. Naredili nismo, tako vsaj zatrjujejo poznavalci razmer, skorajda ničesar, torej smo naše ljudi domala prepustili cerkvi in politični emigraciji. Resda se učijo slovenskega jezika, a ohranjajo kulturo po učiteljevi meri, prav tako je očitno vcepljanje mržnje do socialistične ureditve v matični domovini.

Kako dolgo bomo še nemi opazovalci, kako dolgo bodo pristojni pri nas mižali na obe očesi in parolarško odgovarjali, da v tem zaostrenem položaju za to pač ni denarja. A ga ni bilo tudi pred leti, ko sta se nam, v primerjavi z današnjo situacijo, še cedila med in mleko. Na nedavnem sestanku komisije za manjšinska in izseljenska vprašanja pri predsedstvu republiške konference SZDL je bilo slišati tudi besede o namernih odporih, ki imajo neko ozadje, o tako imenovani politični patologiji, ko so že kdaj na socialistični zvezi s tem v zvezi sprejeli sklepe, a jih nihče do današnjega dne ni niti poskušal uresničiti. Izobraževalna skupnost te obveznosti ni niti sprejela v svoj program, češ da gre za tujce, komite za vzgojo in izobraževanje je ubral podobno pot. Vztrajnost odpora že kar preseneča, če se seveda ne bi zavedali, kako negativne posledice prinaša tako brezvoljno obnašanje.

Kot je dejal Marko Pogačnik, sekretar Slovenske izseljenske matice, je v svetu od petsto do šeststo tisoč slovenskih izseljencev oziroma njihovih potomcev, ko pa zahtevamo nekaj učiteljev, je uresničitev čista utopija. Podobno je z učbeniki, ki jih nismo uspeli napisati v vseh teh letih in ker jih pač ni na voljo, se izseljenci poslužujejo knjig, ki so bile natisnjene še pred vojno. Seveda so se bolje organizirali pripadniki sovražne emigracije, ki pa imajo slovenske učbenike in z njimi uspešno "poučujejo" naše ljudi na tujem. Menda je zdaj že toliko zamujenega, da bi tudi v primeru hude kulturne ekspanzije imeli izjemne težave s tamkajšnjimi duhovniki, nunami, emigracijo, pa najbrže tudi z izseljenci, ki so se ustaljenih oblik učenja jezika in še česa dodobra navadili.

Kljub temu puške ne bi smeli vreči v koruzo. Na Slovenski izseljenski matici so vztrajni in zatrjujejo, da bodo tej anemičnosti naredili konec. Predlagajo kopico rešitev, med drugim uvajanje zimske šole slovenskega jezika v Sloveniji za slušatelje iz Avstralije in Južne Amerike, redno letno zagotavljanje denarja za vsaj tri učitelje med izseljenci ter zagotavljanje ustreznih učbenikov, ki bodo sprejemljivi za države imigracije in za izseljence. Gre za ponovno oživiljanje koristnih pobud in lepo bi bilo, da bi se te že končno spremenile v dejanja. — Nada Mavrič

Gornji članek je izšel v Ljubljanskem dnevniku dne 3. julija letos. Jasno pove, da vodstvo matične domovine za ohranjanje slovenskega jezika in s tem slovenstva med izseljenci po svetu ni storilo v vseh letih ničesar. Res: kot vidimo in čutimo tudi avstralski Slovenci, razpredel je preko Slovenske izseljenske matice med nami svojo mrežo, ki je razdvojila našo izseljensko skupnost ter zasejala med nas nezaupanje, sumničenja, strah in še marsikaj. Članek dovolj zgovorno izraža dejstvo: Matici gre v nos, da se za izseljence vsa leta briga le "emigracija in cerkev", zato hoče tej "anemičnosti" narediti konec. Pri tem pa jo muči bojazen, da je že preveč zamujenega. Celo "huda kulturna ekspanzija" ne bo brez izrednih težav "s tamkajšnjimi duhovniki, nunami, emigracijo, pa najbrže tudi z izseljenci". S temi zadnjimi seveda zato, ker smo jih mi v teh letih tako zelo pokvarili...

Zanimivol Če nima domači režim edini vso besedo celo med nami v svobodnem svetu, je to huda bolezen "anemičnost", ki naj ji odpomore SIM kot njegova podaljšana roka. Glavni in edini namen je širiti svojo oblast, pa udariti po izseljenskih duhovnikih, ki so povsod po svetu poleg verskega skrbstva razvili tudi kulturno dejavnost, s katero podaljšujejo narodovo življenje Slovenije v svetu. Ta dejavnost pa Matici ne gre v račun. Izseljenska Cerkev naj bi se umaknila v zakristijo; organizacije, ki so jih ustanovili begunci, naj bi zaspale ali pa se s popustljivejšim vodstvom vključile v sodelovanje s SIM-ovimi načrti proti "anemičnosti" Slovenije v svetu.

Ko človek prebira takle članek, se mu marsikatero ozadje pokaže v pravi luči. Razni poskusi zbliznanj in povezav, ustanavljanje koordinacijskih odborov, izrabljanje gotovih oseb, obiski funkcionarjev in razne

obljube . . . vse služi končno tisti "skrbi" za izseljen-
ski narod, ki umira od "anemije", v katero so ga zvo-
dili emigracija (mišljeni so begunci, politična emigra-
cija), duhovniki in nune . . .

Pa naj se še kdo čudi, da s takim delom za izseljen-
stvo pošten človek ne more in noče sodelovati. Tudi
naše izseljenske MISLI bodo še vedno ostale na strani
izseljenskega naroda, ki vsa leta raje izbira "anemič-
nost", kot pa vsiljene direktive iz matične domovine.

Na ta članek v Ljubljanskem dnevniku me je prvi
opozoril melbournski Vestnik, ki je v julijski številki
pod naslovom "O izseljenskih šolah" prinesel kratek
povzetek. A brez vsakega komentarja, četudi uredni-
štvo dobro ve, kakšne so bile vsa leta slovenske šole
pod duhovniki in nunami ali pa zavednimi neplačani-
mi učitelji(-cami) pri nas in po družtvih. Kdor molči,
soglašal pravi pregovor. Je tudi v tem molku že znak
vpliva podaljšane roke režima med nami?

Urednik

Nebesa pod Triglavom

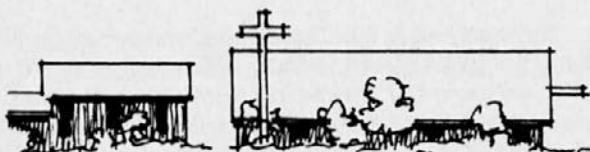
O DOMOVINA, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in je rekel: "Tod bodo živeli veseli ljudje!"

Skopo je meril lepoto, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda; šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje – puste leže tam, strmé proti nebu s slepimi očmi in prosijo milosti.

Nazadnje mu je ostalo polno perišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obali ter od Triglava do Gorjancev, in je rekel: "Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje!"

Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila – vzrasla so ne-
besa pod Triglavom. Oko, ki jih ugleda, obstrmi pred tem čudom božjim, srce vztrepeče
od same sladkosti; zakaj goré in poljane oznanjajo, da je Bog ustvaril paradíž za domovino
veselemu rodu, blagoslovljeno pred vsemi drugimi.

Vse, kakor je rekel, se je zgodilo; bogatejši so pač drugi jeziki, pravijo tudi, da so milo-
zvočnejši in bolj pripravi za vsakdanjo rabo – ali slovenska beseda je beseda praznika,
petja in vriskanja. Iz zemlje same doni kakor velikonočno potrkavanje in zvezde pojo,
kadar se na svoji svetli poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj. Vesela do-
movina, pozdravljena iz veselega srca! – IVAN CANKAR

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

ZADNJO nedeljo v mesecu septembru smo imeli po maši B.B.Q., ki je bil namenjen za ureditev naše cerkvene lope. Udeležilo se ga je več rojakov kot običajno. Čisti dobiček 600.- dolarjev bo veliko pripomogel, da bo naše zbirališče za cerkvijo prijetno: polti hladnejše, pozimi pa toplejše. Vsem udeležencem se lepo zahvalim in se priporočam za nadaljno pomoč.

V mesecu novembru bomo vsak petek zvečer ob sedmi uri najprej molili rožni venec in litanije, nato bo blagoslov z Najsvetejšim, kateremu bo sledila sveta maša. Vsak petek v novembru bo maša za vse pokojne dobrotnike slovenskega misijona Južne Avstralije. Vsi ste lepo vabljeni.

Molitve na pokopališčih v prvih dnevih novembra bodo objavljene pri nedeljski maši. Kdor želi obisk in molitve na grobu svojcev, naj se prijavi na misijonu, ali pa v nedeljo po maši v zakristiji.

Dne 8. novembra bomo imeli posebno mladinsko mašo, ki jo pripravlja in oblikuje naša mladina sama. Posebej ste vabljeni k udeležbi, da vsi skupaj našo mladino tudi moralno podpremo.

Na praznik Kristusa Kralja bo B.B.Q. po maši spet namenjen za ureditev naše lope. Vsi prijatelji in dobrotniki našega misijona ste tudi sedaj lepo vabljeni. Pripravili bomo bogat srečolov.

Mladinski verouk bo 15. novembra zvečer ob šestih. Ne pozabite na udeležbo! Verouk bo v naši lopi. Tokrat bomo gledali film iz Medjugorja.

Naši upokojenci imajo srečanje na drugo sredo v mesecu novembru. Ob 9.30 bo sveta maša, nato v cerkveni lopi razne zabavne igre in B.B.Q. Vsi starejši vabljeni, da preživite prijeten dan v našem verskem središču in v prijetni domači družbi. Postrežba bo brezplačna – dar našega misijona rojakom.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Novembrske oddaje bodo posvečene razmišljanju o smrti in večnem življenju.

Dne 20. septembra je bilo srečanje mladine adelaidske nadškofije. V Cabra College so bili povabljeni zastopniki mladine vseh župnijskih skupnosti, pa tudi emigracijske skupnosti so bile povabljene k udeležbi. Tega srečanja – prvega te vrste – se je udeležilo 180 mladih vernikov v starosti od 15 do 25 let. Med predstavniki naše skupnosti sta bila Rantova Lojzka in Pahorjev Branko, Ahlinova Ančka pa je bila celo v pripravljalnem odboru.

Mladi so bili razdeljeni v manjše skupine, ki so se pogovarjale o perečih mladostnih problemih, s katerimi se srečujejo v vsakdanjem življenju. Veliko je bilo govora tudi o različnih narodnostih, zlasti kako vse vključiti k skupnemu sodelovanju v Cerkvi. Govornica Maria Deslandes je poudarila, kako pomembno je ohraniti kulturo, ki so jo prinesli kot dediščino v novo deželo starši, saj je up bodočnosti. Padel je tudi sklep, da bo treba organizirati tečaje za voditelje skupin. Po končanem skupnem delu je bila maša ob somaševanju osmih duhovnikov in lepi udeležbi mladih, maši pa je sledil B.B.Q. in rock glasba. Dan je zgovorno pokazal, da se mladina zaveda problemov v Cerkvi in hoče doprinesiti svoje za izboljšanje stanja.

Upajmo, da se bo podobno srečanje ponovilo prihodnje leto in da takrat ne bo omejeno število delegatov. Tako bomo lahko našo skupnost zopet številno zastopali.

P. JANEZ

Skupina adelaidskih rojakov-upokojencev na izletu v Lobelthalu, kjer so obiskali lepo urejeni Park pravljic. Po obrazih sodeč so vsi zadovoljni

SEPTEMBER – mesec praznovanj. Na prvo nedeljo smo praznovali očetovski dan, kar sem omenil že v prejšnji številki. Na drugo nedeljo (13. sept.) pa smo imeli slovesnost prvega sv. obhajila. Naša marljiva katehistinja Milka Stanič je pripravila pet dečkov za prejem zakramenta sprave in eharistije. To so: David Babich, Deni Čolig, Rudi Črnčec, Darko Horvat in Tomaž Sušnik. Pridružili so se še trije drugi otroci, ki so v tem času prejeli prvo sveto obhajilo na svoji župniji: David Ivanuša, Ingrid Kraner in Robert Mikuletič. – Starše vabimo, naj poskrbe, da bodo otroci redno pri maši, pa tudi pri spovedi in svetem obhajilu. Na vsako četrto nedeljo v mesecu pa se bodo vsi ti prvobhajanci udeležili svete maše in obhajila pri nas v Merrylandsu. Prilika za prejem zakramenta sprave bo pred mašo.

Te stvari se pravzaprav same po sebi razumejo, pa jih vseeno ponavljam, ker se nekaterih, da ne rečem mnogih, kar ne "primejo". Pred kratkim mi je neka gospa dejala, da preveč ponavljam vedno iste stvari. A duhovniku se zdi, da so danes ljudje gluhi za vse, kar je duhovnega, ker je svet okoli njih prenasičen z materialistično reklamo. – Takole opominja sv. Pavel Timoteja in to velja za vsakega duhovnika tudi danes: "Rotim te pri Bogu in Kristusu Jezusu, ki bo prišel soditi žive in mrtve, pri njegovem prihodu in njegovem kraljestvu: Oznanjuj besedo, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliščinah! Dokazuj, grajaj, spodbujaj, z vso potrpežljivostjo in učiteljsko zavzetostjo. Prišel bo namreč čas, ko nekateri ne bodo prenesli zdravega nauka, ampak si bodo po svojih željah iskali učitelje, ki bodo ustrezali njihovim ušesom. Ušesa bodo obračali proč od resnice in bredli v bajke" (2 Tim 4,1-4).

ŽEGNANJE in ZAKONSKI JUBILEJI. Ti dve slovesnosti smo imeli v nedeljo 27. septembra. Med nami je bil frančiškanski misijonski škof Ignacij Doggett, ki uživa svoj pokoj v Campbelltownu. Ob pol desetih smo imeli slovesni vhod v cerkev. V sprevodu so bili takoj za križem zakonski jubilarci, nato škof in oba patrona z ministranti. Kljub osemdesetim letom starosti je škof pri pridigi pokazal veliko mero navdušenja, ko je čestital jubilarantom in opozoril na propadanje zakonske morale v Avstraliji in drugod po svetu. Spodbujal je našo mladino, naj ohrani jezik, običaje in kulturo svojih staršev, in čestital nam Slovencem, da imamo svoje versko in kulturno središče.

Po pridigi je p. Ciril prebral imena letošnjih petnajstih parov - jubilarantov, ki so potem obnovili zakonsko obljubo ter prejeli jubilejni blagoslov. To so bili: Peter in Majda Babich, 20 let zakonskega življenja; Ivan in Klara Bracar, 15 let; Jože in Jana Čeh, 25 let (Gold Coast, Qld.); Mato in Jagica Frketič, 35 let; Lojze in Frana Grželj, 20 let; Lojze in Marija Knaus, 25 let; Franc in Terezija Matuš, 30 let; Franc in Vida Murko,

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

Fr. Ciril Božič, O. F. M.,

St. Raphael's Slovene Mission,

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)

Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael's Convent,

311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160

Telefon: (02) 682 5478

25 let (Moss Vale); Milan in Ruža Oder, 30 let (iz Wollongonga); Branko in Ljubica Pezdirc, 20 let; Maks in Jožica Robar, 25 let; Štefan in Ana Šernek, 30 let; Jože in Albina Vah, 38 let (Gold Coast, Qld.), Franc in Ivanka Valenčič, 30 let; Rudi in Terezija Žele, 10 let.

Ob koncu maše je škof čestital cerkvenemu zboru ter se mu zahvalil za lepo petje, pevce pa spodbujal, naj vztrajajo. Po maši mi je povedal, da je svoj čas tudi sam vodil pevski zbor in zato ve, koliko truda je treba vložiti, da pride do uspehov. – Ko smo že pri zboru, pa še naslednja beseda: **Novi pevke in pevci za naš mešani zbor lepo vabljeni in dobrodošli!** Kdor ima dober glas – zakaj ga ne bi uporabljal v božjo čast? Pri mladinskem zboru "Zarja" je nekaj pevcev in pevk že primerne starosti za prestop v mešani zbor. Nekateri so že prenehali s petjem pri mladinskem zboru – naj bi se pridružili mešanemu zboru! Mislim, da je odveč ponavljati, da so k zboru dobrodošli tudi drugi rojaki, ki imajo posluh in dober glas. In naj ob tej priliki izrečem iskreno zahvalo vsem našim pevkam ter pevcem obeh zborov ter seveda njih pevovodjem in organistom.

FIGTREE – WOLLONGONG praznuje žegnanje na dan Vseh svetih, v nedeljo 1. novembra, s sveto mašo ob drugi uri popoldne. Po maši bo prilika za kosilo in razvedrilo. – Redna maša pa je nato spet en teden pozneje, v nedeljo 8. novembra, ob peti uri popoldne. Naslednja bo 22. novembra ob isti uri.

MAŠA NA POKOPALIŠČU v Rookwoodu bo v nedeljo 8. novembra ob deseti uri dopoldne. Po maši bomo šli blagoslovit grobove tudi na novem delu pokopališča, kjer so že napisi in je posejana trava. – To nedeljo bo sveta maša pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu

Spomin
na slovesnost
prvega
sv. obhajila
pri
Sv. Rafaelu
- 13. sept. 87.

izjemoma že ob osmi uri zjutraj.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 15. novembra ob 10.30 dopoldne v Red Hill-u. Vhod na parkižišče je iz Hicks ceste. Naslednje maše bodo na nedeljo 20. decembra (ob 10.30 am), na božič in na novo leto (obakrat ob šestih zvečer).

CORNUBIA – slovenski griček pri Brisbanu, Qld. – ima slovensko službo božjo (za pokojne rojake, namesto v novembru) na nedeljo 6. decembra ob eni uri popoldne. Sledi prihod Miklavža, obdarovanje in domači piknik. Tu bo slovenska maša tudi v januarju in sicer v nedeljo 17. januarja ob eni uri popoldne. Sledil bo društveni piknik, kot običajno na prvo in tretjo nedeljo v mesecu.

BRISBANE ima slovensko službo božjo v nedeljo 10. januarja ob 11.30 dopoldne v cerkvi Matere božje, South Brisbane. Pred mašo prilika za sveto spoved.

SURFERS PARADISE ima slovensko mašo v soboto 5. decembra ob 7.30 zvečer. Naslednja maša bo v nedeljo 10. januarja ob šestih zvečer. Obakrat bo sveta maša v cerkvi sv. Vincencija na Hamilton Avenue. Pred mašo obakrat tudi prilika za zakrament sprave.

WAGGA-WAGGA: slovenska maša bo v nedeljo 20. decembra ob šesti uri zvečer pri sestrah na Edmondson Ave. Pred mašo prilika za sveto spoved.

NEWCASTLE ima obisk slovenskega duhovnika na prvo adventno nedeljo, 29. novembra. Sveta maša ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo prilika za zakrament sprave, po maši pa običajna čajanka v dvorani. Naslednja maša na istem kraju bo na nedeljo po božiču, 27. decembra.

POROKI – Bradley Alick, rojen v Sydneyu, sin Langdona Alick (ker je zgodaj izgubil mamo, ga je vzgojila teta Betty Smith) in Marie Louise Umbrazu-

nas, hčerka Gedeminasa in Marije r. Klakočer. Priči sta bila John Bell in Philomenie Bishop. Cerkev Naše Gospe Fatimske, Kingsgrove, N. S. W., 15. avg. 1987.

Alan Franc Baša, Windang, N. S. W., rojen v družini Franca in Ane r. Peruzin v Wollongongu, in Suzan Jane Turner, Unanderra, N. S. W., rojena v Angliji, hčerka Basila in Elizabete r. Dodgson. Priči sta bila Wayne Wilson in Mary Anne Wilson. Slovenska cerkev Vseh svetnikov, Figtree, N. S. W., 3. okt. 1987.

Obema paroma naše iskrene čestitke!

KRST – Katrina Boštjančič, Georges Hall, N. S. W. Oče Janez, mati Irena r. Mezgec. Botra sta bila Irena Kuret in Marjan Koželj. Merrylands, 13. sept. 1987. Novokrščenki, staršem in botrom čestitke!

POKOJNI – V četrtek 10. septembra 1987 okrog pol sedme ure zvečer je na domu svoje hčerke Metke v Baulkham Hills umrla LINA GRASSMAYR r. Premrov. Doma je bila iz Trziča na Gorenjskem, rojena kot hčerka Antona Premrov in Marije r. Vinter dne 9. oktobra 1898. Poročila se je z Janezom, ki je umrl 13. marca 1958 ter je pokopan na Woronora pokopališču. Družina je prišla v Avstralijo v juniju 1949 na ladji "Ana Salem". Pokojnica je bila globokoverna žena in mati ter sta z možem vzgajala otroke v pravem krščanskem duhu. Več let je bolehal in bila tudi večkrat v bolnišnici, kjer je pred nekaj leti prestala operacijo. Med boleznijo je bila vdana v božjo voljo ter je potrpežljivo prenašala trpljenje.

Pokojnica zapušča tri sinove in eno hčerko. Najstarejši je Ludvik (Viko), ki je poročen v Patricijo r. Sefton (imata hčerko Jacqueline in sinova Matthew ter Anthony) in živi v Peakhurstu. Drugi je Toni, poročen v Ireno r. Klakočer (imata sinova Marka in Stevena) ter tudi živi v Peakhurstu. Tretja je Metka, poročena z Brunom Staudinger v Baulkham Hills. Ima-

ta štiri sinove (Johnny, Mark, Andrew in Simon). Četrty in najmlajši pa je Janko, ki živi v Gynea Bay ter ima dve hčerki in dva sina (Ana, Sandra, Paul in Peter).

Na predvečer pogreba smo v pogrebnem zavodu Hardy's, Hurstville, zmolili rožni venec. Pogrebna maša je bila v sredo 16. septembra v cerkvi sv. Deklana, Penshurst. Sledil je pogreb na Woronora pokopališče, kjer že počivata pokojnič in mož Janez in vnuk David.

V torek 15. septembra okrog pol devetih zvečer je v Wollongongu tragično preminula ANGELCA KOGOJ r. Kravanja. Rojena je bila 9. januarja 1933 v Kalu pri Bovcu kot hčerka Andreja in Ane Kravanja. Sedem let je delala v Nemčiji. Doma zapušča še štiri sestre in tri brate. Dne 27. oktobra 1973 se je na Sveti Gori pri Novi Gorici poročila v Erikom Kogojem, ki živi že vrsto let v Avstraliji (Fairy Meadow, N. S. W.). Bila je blagega in mirnega značaja. Komaj devet dni je bila bolna. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi sv. Janeza Vianeya, Fairy Meadow, v ponedeljek dne 21. septembra. Sledila je upepelitev v Lakeside krematoriju, pepel pa bo poslan za pokop v domačem kraju.

V četrtek 17. septembra se je z motorjem smrtno ponesrečil ROBIN MAKŠ STRAŽIŠČAR, rojen dne 5. maja 1963 v Coomi, N. S. W. Družina se je pozneje preselila v Blacktown, kjer je Robin končal osnovno in srednjo šolo. Uspešno je končal tudi vajeniško dobo kot varilec pri podjetju XL Diamond Grid v Yennori, nazadnje pa je bil zaposlen kot šofer tovornjaka pri podjetju Rapid Transport. Pokojnik je sin Alojza Stražiščar, po rodu iz Begunj pri Cerknici, in Marije Magdalene r. Pajink, doma iz Ljubljane (Prule). Oče je prišel v Avstralijo leta 1954, mati dve leti kasneje,

poročila sta se v Fairfieldu. Poleg staršev zapušča Robin še tri leta starejšega brata Aleksa in zaročenko Frances Till. — Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v torek 22. septembra, grob pa je dobil pokojni na livadnem pokopališču Pinegrove, Great Western Highway, Eastern Creek, N. S. W.

Dne 21. septembra, v ponedeljek ob štirih zjutraj je v Woden Vale bolnišnici v Canberri izdihnil MILOŠ FINK. Rojen je bil 5. februarja 1917 v Velikih Laščah kot sin Konrada in Ane r. Suflaj. Po končani srednji šoli se je vpisal na ljubljansko univerzo ter študiral primerjalno jezikoslovje, a že skoraj ob koncu študija je izbruhnila druga svetovna vojna ter mu preprečila, da bi diplomiral. Med vojno je veliko trpel. Ob koncu vojne ga najdemo v koncentracijskem taborišču Mathausen, kjer so ga osvobodile ameriške čete in ga zaposlile pri CIA organizaciji. V Avstralijo je prišel leta 1950. Živel in delal je v raznih poklicih v Sydneyu in Melbournu in končno v Canberri, kjer je zadnja štiri leta užival svoj pokoj. Bil je uradni tolmač za pravne in sodne zadeve, v Sydneyu pa je bil več let zaposlen tudi kot uradnik na Stock Exchange. Govoril je več jezikov. Poznali smo ga kot moža plemenitega značaja, ki je vedno rad pomagal. Nekaj zadnjih let je veliko trpel, vendar je bolečine zelo vdano prenašal. V boleznih je večkrat prejel svete zakramente in je tako pripravljen odšel s tega sveta. Pokojnik je bil poročen z Milko r. Puhar, po rodu iz Vetrinca pri Opatiji. Enega sina ima v Ameriki.

Pogrebna maša je bila v canberri stolnici sv. Krištofa v četrtek 24. septembra, pokopan pa je bil na tamkajšnjem Gungahlin pokopališču.

Naši pokojni naj počivajo v božjem miru, vsem sorodnikom pa iskreno sožalje.

P. VALERIJAN

Ne znak suženjstva so cerkvice po naših gričih, znak svobode so.

Gradovi so znak suženjstva,

te je moral graditi tlačan, tam je bilo prekletstvo.

In iz tega prekletstva se je zatekel

na one griče, v one hrame, ki jih je postavil sam,

rad, iz potrebe svojega duha.

/Oton Župančič/

SEDEMDESET LET mineva 8. oktobra letos, kar je v Šentjanžu na Dolenjskem izdihnil eden največjih slovenskih umov splòh – dr. Janez Evangelist Krek. Rojen 25. decembra 1865 pri Sv. Gregoriju na Dolenjskem, je postal duhovnik in bogoslovni profesor, neutrudni socialni organizator in reformator, deželni poslanec kmečkih občin kamniškega okraja in državni poslanec v dunajskem parlamentu. Bil je duša priprav za majniško deklaracijo, ki je združila ves narod v misli in delu za samostojnost. Žal ga je še v istem letu pokosila smrt, saj se je v delu za svoj narod dobesedno izrabil. Živel je dalje v katoliških delavskih organizacijah, ki so cvetele med obema vojnoma, pa v času po vojni niso našle več mesta. Prav ob 70-letnici Krekove smrti je nekdo doma zapisal: "Ob Krekovih socialnih smernicah in nekaterih praktičnih izvedbah je komaj mogoče razumeti, da je delavsko samoupravljanje šlo popolnoma mimo njegovih izkušenj, ki v nobenem pogledu niso zanemarljive."

Krek je bil Mojzes našega naroda, rojen voditelj, ki je nosil v srcu izredno močno in živo vero in je bil vedno tesno povezan s Cerkvijo.

CENE so poskočile kot še nikoli prej v povojni dobi. V letošnjem avgustu so bile v Sloveniji cene na drobno za 131 odstotkov višje kakor avgusta lanskega leta. Vse se je podražilo, izjema je le skromno sezonsko znižanje pri sadju. Posebej se pozna zvišanje cen pri žitnih izdelkih (180%); mesu (201%) in ribjih konzervah. Zemljiški prispevek se je podražil za 259%, stanarina za 202%, električna za 129%, kurjava 128%, pohištvo 132%, gradbeni material 191%. Cena zelenjave se je dvignila za 179%, zdravil za 176%, časopisov za 157%. Tekstilni izdelki so dvignili ceno za 155%, obutev za 126%, šolske potrebščine 119%. Še mnogo števil bi lahko našteval, prav malo jih je pod sto.

Za primerjavo naj dodam, da so se v istem obdobju v ZR Nemčiji cene zmanjšale za en odstotek.

NA GORIČKEM, v Doljnih Slavečah, so 12. septembra odkrili spominsko ploščo katoliškemu duhovniku Miklošu Kuzmiču, piscu prvih sedmih verskih in šolskih knjig v prekmurskem dialektu. Ob njegovi 250-letnici rojstva je pokrajinska in študijska knjižnica v Murski Soboti pripravila tudi razstavo njegovih del. Mož si je vse svoje življenje skrbno prizadeval za uveljavljanje materinščine v Prekmurju. Morda bi bilo brez njega naše Prekmurje danes celo del Madžarske, jezik pa seveda madžarščina.

ŠUŠTARSKA NEDELJA v Trziču je letos prvič po devetnajstih letih doživela polom: proti njej se je zarotilo vreme. Ves spored je uničilo močno neurje. Dopoldne so bile res nekatere od 170 stojnic še zasedene in tudi ljudi se je nekaj nabralo, to pa je bilo tudi vse. Navadno dobi Trzič za to svojo nedeljo nekaj tisoč gostov.

RIBNIŠKI pregovor pravi: Če sem obljubil, še nisem dal! Tega se je držal ribniški župan, ki je še opoldne tekmovalnega dne obljubil, da bo slovesno odprl igre, potem pa ga ni bilo blizu. No, pa so Ribničani začeli brez njega in vseeno uspešno tekmovali: v izdelovanju grabelj in viter, sestavljanju oken, škafov in suhorobarskih krošenj. Zmagala je ekipa Inlesa pred mladimi združniki, Rikom in mladinci iz Dolenjih Lazov.

BILANCA Cankarjevega doma, te osrednje kulturne hiše v Ljubljani, kaže tele številke: Leta 1986 je bilo število prireditev v Domu 790 s 323,957 obiskovalci. V primerjavi s prejšnjim letom (1985) sta obe številki padli, saj je bilo leto prej 882 prireditev in 376,994 gostov. Pri vsem tem pa se je dohodek občutno zvišal: Leta 1985 je bilo 831 milijonov dinarjev dohodka, lansko leto pa 1,889 milijonov, od tega čistega 595 milijonov dinarjev.

DRAGA 1987 – 22. študijski dnevi, je zopet oživele v prvih dneh septembra ter privabila v Opčine pri Trstu lepo število slovenskih izobražencev iz vseh strani sveta, da zopet izmenjajo svoja mnenja. Dneve tradicionalno organizira Društvo slovenskih izobražencev iz Trsta. Letos so s predavanji sodelovali štirje in sicer: dr. Rudolf Susel, urednik Ameriške domovine iz Clevelanda, ZDA, dalje dr. Andrej Fink, docent na pravni fakulteti univerze v Buenos Airesu v Argentini, frančiškanski pater dr. Bruno Korošak, bogoslovni profesor v Rimu, in pa dr. Andrej Capuder iz Ljubljane.

Posebno pozornost je vzbujal dr. Fink s svojo odlično slovenščino in načelnostjo, dasi rojen že izven Slovenije. Je dober poznavalec slovenskega jezika in slovenskega slovstva. "S Prešernom pod Južnim križem" je bil naslov njegovemu odličnemu predavanju.

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak Melbourne, Victoria

367 8405

Simon Novak

KDOR se je v soboto 3. oktobra 1987 odpravil v Kew z razpoloženjem Malega princa – "Kdor hoče videti, mora gledati s srcem; bistvo je očem nevidno", – ta je zares lahko v tistem kasnem popoldnevu prisluhnil s srcem slovenskim mladinkam in mladincem. Ti so na odru dvorane slovenskega verskega središča v Melbournu izgrajevali praznik slovenske besede, pesmi, plesa in glasbe.

Lepo popoldne in lep večer so nam mladi iz različnih krajev Avstralije podarili. V pestrem zaporedju so si dostojanstveno sledili nastopi trinajstega mladinskega koncerta.

Portal v to praznično popoldne nam je odprla vokalno - instrumentalna skupina iz Melbourn, kvartet: **Simon Grilj** – harmonika, **Tania Grilj** – kitara, **Maida Barič** – bobni, **Emilia Arnuš** – bas kitara. Zaigrali in zapeli so nam Slakovo "Sončne gorice" in nas popeljali na polja cvetoča, nato pa še "Never on Sunday" ter Avsenikovo "Kadar grem na Ronde".

Katarina Persič iz Geelonga je prisrčno izpovedala Minattijevo pesem "Nekoga moraš imeti rad", **Lenti Lenko** pa se je izkazal mojstra na orglah: zaigral nam je venček narodnih (Moj fantič je na Tirolsko vandral, Po Koroškem po Kranjskem, Slovenski smo fantje, Trzinka, Moj očka ima konjička dva, Moje dekle je še mlado oja, Če študent na rajžo gre). **Lenti** uporablja svoj talent tudi pri oblikovanju bogoslužja v slovenski cerkvi v Kew in v avstralski cerkvi domače župnije. Spremlja tudi petje "Glasnikov".

Slovensko društvo Melbourne ima dobro folklorno skupino (**Aleš Brgoč**, **Igor Brgoč**, **Eric Gelt**, **Michelle Kraner**, **David Krmel**, **Julie Krmel**, **David Markič**, **Lidija Markič**, **Damian Pišotek**, **Tanja Sosič**, **Mark Tavčar**, **Geanette Urbančič**, **Frances Urbas**, **Nataša Urbas**), ki deluje pod vodstvom učiteljice **Drage Gelt** v okviru šole in sicer že deseto leto. Nastopajo na številnih prireditvah v klubu, pa tudi gostovali so že. Za naš koncert so izbrali tri ples iz Prekmurja (Tkalečka, Točak, Šamarjanka). Nastop je pripravila učiteljica ob koreografiji **Marije Šuštar** in **Tončke Marolt**.

Iz Traralgon (Gippsland, Vic.) sta prišla **Goran** in **Diana Zidar**, oba glasbeno nadarjena: fant igra rog in trobento, sestra pa saksofon in kitaro. So delujeta v dveh orkestrih, nam pa sta zaigrala Slakovo "Kadar bom vandral" in špansko "Cria me amor".

Marko Celin iz Wollongonga je ob spremljavi **Vesne Hatežič** – klavir in njenega brata **Filipa Hatežič** – kitara prav lepo zapel pesem **Miha Balažiča** "Jutri sin vaš bo postal vojak". Ko poslušam pesem na kaseti, skoraj ne morem uganiti ali jo poje naš **Marko** ali **Miha Balažič**, s tako originalno glasovno podobnostjo jo je **Marko** zapel.

"Poslušaj s Srcem"

13. Mladinski Koncert

"Dancing Machine" je jazz - plesna skupina iz Sydneya, ki jo uči **Kristina Berginc**. **Suzi Matuš** in **Danica Matuš** ter **Sonja Cesar** so nam predstavile moderni ples ob pesmi "Venus by Bananarama". Tri mlade deklice so v sozvočju glasbe, luči in gibov napolnjevale prostorni oder.

Ponovno so se oglasile orgle, ta čudoviti instrument. **Lentiju Lenku** se je pridružila **Sonja Rotar** in tako se je po klaviaturi sprehajalo kar dvajset prstov. Zaigrala sta nam Slakove "Vijolice" in "Take on me" od skupine A - HA.

In že je bil pred nami **Andrew Muster** s svojo harmoniko. To je bila že deveta točka sporeda, čeprav je bil **Andrej** med prvimi, ki so se prijavili za letošnji koncert. Zaigral nam je dve skladbi: "Clarinet Polko" in Slakovo "V saneh na ples".

Za zaključek prvega dela letošnjega koncerta so pred nami zažareli obrazi prve večje pevske skupine, mladinskega zbora "Zlati glas" iz Wollongonga, NSW,

Mrs. Anna F ratta in napovedovalca Veronika Smrdel ter Robert Brožič

Marko Celin in Phillip Hatežič

Tony in Patrovčič

Melbournski "Glasniki"

Goran in Diana Zidar'

Tomaž Valenčič

Katarina Persič

Kvartet S. in T. Grill - Barič - Arnuš

Melbournska "Karantanija" in Ivan Horvat St.

Folklorna skupina Slovenske zveze Geelong

"Zlati glas" iz Wollongonga

Folklorna skupina S. D. M.

Kristina Berginc

Andrew Muster

Moderna plesna skupina S.D.M.

Sonja Rotar in L...

"Dancing Machine"

Barbara Smrdel

(**Natasha Bunderla, Marko Celin, Maria Ferbežar, Margaret Hatežič, Anica Koprivec, Robert Koprivec, Blanka Košak, Peter Murko, Darko Novak, Tania Novak, Rebeka Rudolf, Robert Rudolf, Paul Tehovnik, Andrew Žičkar**) pod vodstvom sposobne študentke glasbe **Vesne Hatežič**. "Zlati glas" nam je s svojim izborom pesmi pokazal, da je na tekočem z najnovejšo popevkarsko produkcijo v Sloveniji. Ob spremljavi (**Maria Brodnik** – bas kitara, **Louis Brodnik** – bobni, **Phillip Hatežič** – kitara, **Vesna Hatežič** – klaviatura) so nam zapeli tri moderne popevke: "Nora leta", "Portorož 1905" in "Sonce, morje".

Po odmoru se je nadaljeval drugi del koncerta. Še prej pa je nekaj toplih besed spregovorila Mrs. Anna Fratta, članica Viktorijske etnične komisije, ki je zastopala odsotnega viktorijskega ministra za etnične zadeve g. Petra Spykerja. Sama priseljenka je prvi del sporeda očitno poslušala s srcem, zato je bila njena pohvala in zahvala izrečena iskreno.

"**Karantanija**" – narodno zabavni ansambel iz Melbourne nas je z Avsenikovo "Zapuščena domačija" poveljal – uganite kam? Res lepo je bilo gledati in poslušati teh pet fantov (**David Jakša** – trobenta, **Bojan Jakša** – klarinet in saksofon, **Peter Pimat** – harmonika, **Eddie Zupan** – ritem kitara, **Ivan Horvat** bas kitara in bariton). Sami dobri in navdušeni glasbeniki – res "muskontarji s srcem". Gojijo Avsenikovo tradicijo, kar se je videlo tudi iz njihovega sporeda: Zapuščena domačija (pri tej pesmi jim je **Ivan Horvat** starejši občuteno podajal spremljajoče besedilo), Zapo in zaigraj, Prijateljem harmonike in Na zelenici.

Ob stoti obletnici smrti Frana Levstika je **Barbara Smerdel** recitirala njegovo pesem "Siničja tožba". Gotovo je bil Levstik vesel spoznanja, da njegov Martin Krpan živi tudi v Avstraliji.

Ivan Gjerek nam je igral na neko vrsto orgel, ki jim angleško rečejo "keyboard". Prsti dveh rok na pravih tipkah, pa izvabiš na dan takorekoč celi orkester. Poslušali smo "Quando, quando" in seveda spet nekaj od Avsenika: "Prelepa Gorenjska".

Z elthamskega griča je prišla še ena skupina SDM: moderna plesna skupina ji pravijo. Že štiri leta starejšim odkrivajo svoj svet z modernimi plesi in simbolično govorico telesa. Za nastop jih je pripravila učiteljica in koreografinja **Magda Pišotek**. Skupina (**Tadreja Hojak, Julie Krnel, Diana Markežič, David Markič, Lidija Markič, Damian Pišotek, Tanja Sosič, Denis Špilar, Nataša Špilar, Mark Tavčar, Betty Tomšič, Geanette Urbančič, Frances Urbas, Nataša Urbas**) nam je zaplesala nekdanji v Franciji prepovedan ples Can - Can na glasbo "Orfej v podzemlju". Zlasti moška publika jih je bogato nagradila z navdušenim aplavzom. Se pravi, da so se gotovo dobro odrezali.

Plešalke namreč. Plešalci, no ja, štirje so bili v skupini, za začimbo, morda katalizator.

Pogrešali smo letos adelaidski mladinski pevski zbor, toda zastopnika je Adelaida le imela. **Tomaž Valenčič** nam je na harmoniko odlično zaigral rusko cigansko pesem v priredbi Pietra Biera "Temne oči".

So pa pred nami ponosno zažareli oživljeni in pomladeli "**Glasniki**" – mladinski pevski zbor verskega središča iz Melbourne pod vodstvom učiteljice glasbe **Katarine Vrisk** in ob spremljavi **Lentija Lenka** na orgle. "**Glasniki**" (**Emilia Arnuš, Maida Barič, Tony Bogovič, Paul Bogovič, Barbara Brožič, Mark Brožič, Robert Brožič, Tania Burgar, Richard Butkeraitis, Diana Cek, Mark Cek, Igor Denša, Robert Denša, Ivan Gjerek, Simon Grilj, Gregory Horvat, Sonia Horvat, David Hvalica, Cindy Jerič, Yelka Kutin, Wendy Lenarčič, Lidiya Lenko, Tony Lenko, Sonia Mohorovič, Frank Petelin, Mary Petelin, Sonia Rotar, Julie Rozman, David Štrancar, Frances Urbas, Kristina Vidovič, Anita Žnidaršič**) so nam prav lepo, z občutjem psalmista, odpeli "The Lord is my Shepherd". Nato so nas zaveslali "Po jezeru bliz Triglava" ter dodali še tretjo "Črni in beli". Mislim, da je ta zadnja izbira p. Toneta, spomin na Ljubljano in skupino Viharniki.

Kristina Berginc je že tudi znanka naših mladinskih koncertov. Redno pripravi skupino, pa tudi sama rada zapleše v modernem ritmu in obliki. Tokrat je plesala ob pesmi "Respectable".

Modernemu plesu je sledila folklorna skupina Slovenske zveze iz Geelonga. Štirje pari (**Frank Ivančič – Jenny Kariž, Robert Berginc – Kathy Marušič, Neil Ritchie – Natalie Melnik, Joe Matkovič Jr. – Ines Žele**) so nam zaplesali tele dolenske pleske: Sladko je vince, Marjanca in Zibensrit. Njihov ples je odražal elegantnost in gotovost, spremljava (**Zvonko Šutej** – kitara, **Janez Kure** – diatonična harmonika, **Joe Matkovič St.** – klavirska harmonika) pa živost in neposrednost. Skupino je pripravila učiteljica **Stephanija Matkovič**.

Še en dokaz, da imajo melbournski rojaki radi Avsenika. **Tony** in **Paul Bogovič** sta nam na harmoniko in kitaro zaigrala dve skladbi: Na avtocesti in Na mostu.

Ko se je že noč spustila na zemljo in melbournski svetilničar prižgal že vse mestne svetilke, je na našem odru vzšla "**Zarja**" – mladinski pevski zbor verskega središča iz Sydneya pod vodstvom **Marjetice Bolko**. Zbor sestavljajo: **Judita Bavčar, Ana Bolko, Irenka Bolko, Marjetica Bolko, Dennis Cesar, Sonja Cesar, Kristina Cetin, Milena Godec, Danica Grželj, Margaret Grželj, Carmen Kalc, Michelle Kalc, Sonia Kolar, Sylvia Kužnik, Daniel Makovec, Danica Matus, Jožica**

Modrijančič, Kristina Pezdirc, Tanya Resnik, Marko Rožanc, Marie Srebrnič, Renata Sušanj, Judi Šajn, Peter Šarkan, Tony Špiclin, Gail Twrdy, Irma Vrečič. Zapeli so tri pesmi: *When the War is over*, *Zelene livade s teboj*, *Vsaj malo miru*. Resda vsak berač svojo malho hvali, vendar moram zapisati, da so peli ubrano in solidno ter so se za ta nastop očitno še posebej potrudili.

Tako so zadnji trenutki trinajstega mladinskega koncerta v Melbournu izzveneli v prošnjo, željo, hrepenenje in upanje:

*Vsaj malo mira,
vsaj malo sonca
za svet brez konca,
kjer vsi živimo!
Miru želimo,
veselja vsem
in še topline,*

*ki greje nas.
Mir, sladke sanje
— verjamem vanje —
in da ljudje ne bi jokali.
Naj mir zavlada,
to vsem želim
in upanja ne izgubim!*

To je bilo sporočilo zadnje "Zarjine" pesmi. Vreden finale res vrednega triurnega poslušanja s srcem.

Ves čas sta spored v lepi in jasni slovenščini ter angleščini povezovala **Veronika Smrdel** in **Robert Brožič**, oba v narodni noši. Za luči in ozvočenje sta skrbela **Frank Šajn** in **Ivo Persič**, mešalno mizo pa je dal na razpolago in sam upravljal **Anton Vrisk**. Duša prireditve pa je bil gotovo **pater Tone** s številnimi sodelavci na odru in v dvorani. Naj preprišem z zadnje strani okusno tiskanega sporeda še naslednje besede: "Iskrena zahvala vsem nastopajočim, zlasti vsem, ki ste se potrudili med nas od drugod. Posebna zahvala ansamblu Karantaniji, ki je sprejel tudi igranje po koncertu za prosto zabavo mladine. In končno priznanje sestram v kuhinji Baragovega doma in članicam Društva sv. Eme za gostoljubno postrežbo."

Res, hvala vsem, ki ste vložili svoj delež v praznik naše mladine 1987.

P. CIRIL

Sydneyska "Zarja"

P. Tone

"Če ste res poslušali s srcem, potem niste prišli zaman na ta koncert, saj ne boste odšli praznih rok. S seboj boste ponesli košček mladosti, košček Slovenije, ki so vam jo pričarali mladi.

Njim se zahvaljujem za dolge ure vaj, posebej še tistim, ki so jih na ta nastop pripravili. Seveda vsega tega ne bi bilo, če starši ne bi spodbujali mladih, jih vozili na vaje in skupaj z njimi žrtvovali svoj dragoceni čas.

Hvaležni moramo biti tudi vsem tistim, ki jih na odru nismo videli, a so in še skrbijo za nas vse: da slišimo, da nismo v temi, da naši želodci niso prazni . . .

Hvala vsakemu posebej in vsem skupaj za vse!"

/S temi besedami zahvale je p. Tone zaključil koncert/

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$100.— Franc Čulek; \$20.— Jožef Gulj; \$16.— Franc Koprivec; \$14.— Mario Jenko, Karel Štrancar, Stan-ko Vatovec, Julka Paulič; \$10.— Egidij Markežič, Max Robar; \$9.15 Branko Cvetkovič; \$9.— Ivan Jenko; \$8.— Jože Novak in druž., Mario Logar; \$5.— Milenka Erzetich; \$4.— Viktorija Mrak, Franc Čulek, N. N., Franc Franetič, N. N., Franc Anželc; \$2.— Adam Klančič; \$1.— Janez Šivec, Marija Devetak.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$500.— D. T. (p. Mihi Drevenšku); \$50.— Ivan Kobal (p. Mihi), \$40.— N. N. (za lačne); \$30.— Anica Klekar (p. Mihi); \$20.— Nežka Jesenko; \$10.— N. N. (za lačne).

MATERI TEREZIJI V INDIJO
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$20.— Julka Paulič; \$10.— Ivanka Študent, Lucija Miklavec.

V POMOČ OBNOVI
CERKVA NA PRIMORSKEM:

\$10.— Druž. Jože Štemberger (za cerkev v Cerknem).

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

BRATSTVO
— EDINSTVO

Za zatiranje slovenske narodnosti pogosto krivimo trenutne oblasti, posameznike ali sosednje narode, a vzroki za izenačenje narodov v Ju-

Premakljivi svečnik

13.

ZDRAVKO je imel opravke v mestu in se je oglasil tudi na škofiji. Ko ga je škof srečal, mu je rekel, naj se za trenutek ustavi tudi pri njem. Ko sta se menila o tem in onem, je beseda nanesla tudi na premestitev in Zdravko je rekel škofu, da si želi drugam.

“Je kaj narobe na vašem sedanjem mestu?”

“Ni. Toda dolgo sem že tam in rad bi izkušnje, ki sem si jih pridobil, uporabil kje drugod.”

“Kaj bo pa rekel vaš župnik?”

“Dobil bo drugega kaplana in bo zopet vse dobro.”

“To je res. Kaj pa ljudje?”

“Bojim se, da sem izgubil nekaj ugleda pri njih. Zato ne bo napak, če se umaknem.”

“S čim pa ste si zapravili ugled ali nekaj ugleda, če sem natančen?”

“Zamerijo mi, da sem obiskal Željka in sem posredoval zanj, da je dobil službo.”

“Da, bojijo je, da ne bi šli Željko pot. Zato smo dobili tudi precej pisem, ki so polna strahu za vas. V vseh je omenjeno tudi neko dekle, ki vas bojda zalezuje, in podobne stvari.”

“Vem za vse te govorce, toda za strah ni nobenega vzroka. Moj oče je kmet in kakor njemu ne pride na misel, da bi postal škof, tako meni še nikoli ni prišlo na misel, da bi zamenjal svoj poklic. To seveda ni moja zasluga, ampak tako je, in Bog ne daj, da bi bilo kdaj drugače.”

“Da. Nikoli ne pozabite, v kako krhkih posodah nosimo svoj zaklad skozi življenje. Kaplanovali pa ste kar dovolj dolgo, zdaj bi bil čas, da bi postali samostojen človek.”

“Če je kje kako tako mesto, sem pripravljen.”

“Tako imenovane dobre župnije sedaj ni na razpolago. Bi šli na manjšo, kjer bi bili sami, brez kaplana?”

“Zelo rad. Nikoli nisem hrepenel po ‘dobri’ župniji, ker je ta naziv za župnijo precej tvegan.”

“Seveda. Mišljeni so pač dohodki, ki jih župnik v taki župniji ima. V dušnopastirskem pogledu pa take župnije navadno niso najboljše, morda niti ne dobre, ampak bolj mlačne, če že ne mrzle. Bi šli v kakšno — kakor temu rečemo, čeprav po krivici — zakotno župnijo? Recimo v Zabrežje?”

“Sicer ne vem kaj bolj natančnega o tej župniji, vendar sem jo pripravljen sprejeti. Koliko vernikov pa ima?”

“Okrog tisoč. So pa razmetani na precejšnjem prostoru, ker je župni-

ja zelo hribovita. Ljudje že dve leti hodijo prosjačit, da bi imeli svojega duhovnika, saj zdaj župnijo soupravlja sosed. Torej sprejmete? ”

“Sprejemem. Rad imam naravo, predvsem gozdove.”

“Se ne bojite, da bi imeli na taki razrreseni župniji premalo dela? Zdi se mi, da ste za delo zelo zavzeti. Tako je rekel o vas vaš župnik.”

“Ne bo mi ga manjkalo. Naložil si ga bom, kolikor ga bom le mogel opraviti.”

“Potem pa sprejmite v božjem imenu. Še to: kdo vam bo pa gospodinjlil? Menda ne tista, o kateri v pismih pišejo, da leta za vami? ”

“Imam sestro, ki že nestrpno čaka, kdaj se ji bo njen sen uresničil in mi bo gospodinjlila. Je tudi katehistinja in mi bo pomagala tudi pri dušnem pastirstvu.”

“Lepo. Tako vam bo v župnišču domače. Naprej pa vam povem, da bo treba v župnišču in cerkvi marsikaj urediti. Že leta se ni nihče česa dotaknil in čaka vas mnogo opravil. Treba bo misliti na oltar proti ljudstvu in notranjo preureditev cerkve, da o župnišču niti ne govorim. Čaka vas trdo delo, toda najprej si morate pridobiti ljudi, sicer ne boste zvozili. Ljudje so dobri, toda nezaupljivi. Tudi duhovnik jim je samo neke vrste oblastnik. Tako so bili navajeni. Vi boste že znali počasi ustvariti ozračje medsebojnega zaupanja.”

“Potrudil se bom.”

“Največja težava pa je v tem, da je Zabrežje sprto med seboj. Kar hočejo eni, ne marajo drugi, zato si prizadevajte župnijo najprej spraviti med seboj, da bo enega duha, potem bo vsako delo steklo brez večjih težav.”

14.

KO se je raznesla novica, da je kaplan Zdravko prestavljen in bo s prvim julijem odšel na novo mesto, je začelo v župniji vreti. Začela se je gonja proti župniku, da je kriv kaplanove prestavitve, dokler Zdravko sam ni pojasnil vernikom, da je on zaprosil za premestitev in da odhaja na samostojno mesto.

Komaj se je vihra nekoliko polehla, že se je dvignil nov val ogorčenja. Raznesla se je neverjetna, toda “dokazana” in popolnoma “trdna resnica”, da so župniku Ivanu na meji zaplenili trideset milijonov dinarjev, ki jih je hotel v svojem fičku nezakonito spraviti čez mejo. Čeprav ta novica ni bila nekaj novega, saj so podobno govorili že o mnogih župnikih – kaplanom menda le niso mogli prisoditi tolikega bogastva – se je kot požar razširila po vsej župniji in še v okoliških krajih.

“Sramota, da dela župnik kaj takega! V tuje banke nalaga svoj denar.”

“Kakšen svoj denar. Reci rajši naš denar.”

“Tako je, naš denar. Mi smo mu ga dali, od nas ga je izterjal, zdaj ga pa nosi drugam.”

Nekateri so imeli pomisleke:

“Toda zakaj bi župnik nosil denar v tujino nezakonito? Saj bi ga lahko spremenil v tujo valuto, odprl bančni račun in vse skupaj odnesel lepo po zakoniti poti? ”

“Da bi v banki videli, koliko denarja ima? Ne bodi nor, tega že ne bo naredil.”

goslaviji so ideološki in zgodovinsko dognani.

Ideologija imperializma kot socializma je proti ideologiji narodne neodvisnosti.

Kapitalistični imperialisti so uvideli v zadnjem stoletju, da je narodna zavest močnejša kot sleherni politični pritisk. Vrnili so neodvisnost mnogim malim narodom. Medtem pa so v socializmu poostrili izenačenje narodov s skupnimi jedri.

Poglejmo v zgodovino.

Že pred 200 leti je nemški pisec Herder poudaril razliko med narodom in državo. Narodnost je zavestna pripadnost skupini ljudi, ki imajo skupni način življenja, vero, jezik, poreklo, kulturno dediščino, tradicijo, način obnašanja, navade in običaje. Ponavadi imajo narodi tudi svoje ozemlje in fizične karakteristike.

Herderjev nasprotnik Hegel je trdil, da se svetovni zgodovinski proces ne sme ozirati na narodnosti, ker to zavira združenje proletariata v borbi proti kapitalizmu. To idejo sta sprejela Marx in Engels. Marksistka Rosa Luxemburg je še posebej obsojala idejo nacionalizma med Slovani kot oviro za rusko revolucijo. Bila je zagovornica velikih političnih pripadnosti – držav, ki se ne smejo ozirati na kulture malih narodov. Bila je ideološki vir Leninovega programa ruske revolucije, ki jo je do kraja izvedel Stalin.

Stalina so že davno pokopali. Njegov učenec Tito pa je s svojim partijskim vodstvom odprl isto pot za jugoslovanske narode pod geslom: Bratstvo – edinstvo!

Tudi Titova zgodovina je že napisana in kritično obsojena. Sovraštvo med jugoslovanskimi narodi je vsaj delno rezultat njegovega izenačevanja. Kako naj Srbi in Hrvati dopustijo, da so oblasti nadomestile njih jezika z mešanico srbohrvaščine? Verske, jezikovne in zgodovinske razlike med jugoslovanskimi narodi so prevelike, da bi jih ljudje lahko za vedno prezrli.

Zakaj torej nekateri izseljenci, tudi begunci, še niso spregledali in se ne morejo otresti Titovega nauka? – Tudi za to so zgodovinski vzroki. Večina nas je zrasla v po-

vovjni Jugoslaviji. Intenzivna prevzgoja se je začela že s Titovimi cibicami in pionirji. Mladinske organizacije in delovne brigade so gradile predvsem bratstvo - edinstvo. Služenje vojaškega roka na drugem koncu države je služilo za gradnjo enotnosti. Pomoč nerazvitim narodom se je vršila tudi s priseljevanjem ljudi iz južnih republik v Slovenijo, kjer so prvi dobili službe in stanovanja kot naši gostje.

Medtem pa so Slovenci bežali v "gnili kapitalizem", kjer lahko svobodno delujejo. S tem so izpraznili mesta za južne priseljence.

Zahodne demokracije aktivno spodbujajo in finančno podpirajo ohranjanje manjšinskih kultur, pripadnost kulturnim, verskim in družbenim organizacijam. Vse te pripadnosti ne ovirajo države, pač pa bogatijo duševno življenje ljudi.

Kakšen cilj je imel Tito s svojim bratstvom - edinstvom? Je hotel uničiti kulture jugoslovanskih narodov, da bi lahko vladal z diktaturo? Je moda hotel celo izriniti Slovence v emigracijo, da ne bi ovirali jugoslovanskega izenačenja?

Ko so narodi v imperializmu začeli iskati neodvisnost, se je izenačenje narodov v Jugoslaviji poostri- lo, nedavno s skupnimi jedri. . .

Pa vendar se nekateri Slovenci še vedno ne sramujejo zatajiti slovenske narodnosti. Trdijo, da so Jugoslovani. Kaj imamo skupnega jugoslovanski narodi? Vera, pisava, jezik, zgodovina, običaji, umetnost in celo ozemlje nas deli v narodne skupine.

Spoštujem kulture vseh jugoslovanskih narodov, vendar si ne morem lastiti, niti biti del makedonskega, črnogorskega, hrvaškega ali srbskega naroda. Zato ostanem Slovenka!

Če me kdo vpraša, kje je Slovenija, mu povem, da imamo republiko Slovenijo v Jugoslaviji, da je del naše Koroške pod Avstrijo in del Slovenije pod Italijo.

Odšla sem iz bratstva - edinstva. Ne dovolim, da mi katerakoli partija izbira prijatelje.

Narod si bo pisal sodbo sam, je zapisal Ivan Cankar.

CILKA ŽAGAR

"Ampak, ljudje, trideset milijonov. Kje bi pa župnik vzel trideset milijonov?"

"Ali ne dajemo nedeljo za nedeljo v pušico? Kam pa gre ta denar, če ne v njegov žep? Kaj pa je v teh dolgih letih, odkar je pri nas, pravzaprav naredil?"

"No, popravil je župnišče, cerkveno streho, prekril stolp in še marsikaj. Skoraj vsako leto je bilo na vrsti kakšno večje delo."

"Večje delo! Same drobnarije. Sicer smo pa mi delali, da je porabil čim manj denarja. Zdaj pa tole!"

V začetku je malo ljudi verjelo govoricam in so mnogi imeli pametne pomisleke:

"Ljudje, bodite pametni! Odkod pa vse to tako natančno veste? Pravite, da je denar skrtil ali da so mu ga pomagali skriti v gume njegovega fička. Kako so pa na meji prišli na to, da so mu gume preiskali?"

"Nekdo ga je prijavil. Menda tisti, ki mu je pomagal skriti denar."

"Kako so prišli na mejo na to misel, ne vem. Tega v časopisu ni bilo."

"Kaj pa je bilo v časopisu?"

"Samo kratko, da je župnik ta in ta skušal preslepiti finančne organe, katerih budnosti se imamo zahvaliti, da so ga na meji razkrinkali, mu denar zaplenili, zadnjo besedo o tem pa bo imelo sodišče."

"V katerem časopisu pa je to bilo?"

"Ne vem. Špinkov Karči je bral s svojimi očmi, lahko vprašate njega. Vse je bilo navedeno z imenom in vsoto in tako naprej, da ni nobenega dvoma, da je stvar popolnoma resnična."

"Mi pa nedeljo za nedeljo dajemo in dajemo."

"Župnik pa nedeljo za nedeljo jemlje in jemlje."

"Prisežem, da sem preteklo nedeljo zadnjikrat spustil denar v pušico."

"Tudi mojega ne bo več videl."

Kakor uničujoč ogenj je šla novica od človeka do človeka, od hiše do hiše, podirala prijateljski odnos do župnika, uničevala zaupanje vanj in v Cerkev sploh in gradila nepremostljivo pregrado med župnikom in verniki. Župnik Ivan pa je mirno živel sredi tega vretja, ne da bi vedel, kakšne velikanske neumnosti se širijo o njem, saj je vsota v nekaj dneh narasla na petdeset milijonov dinarjev in ničkoliko dolarjev in mark, tistih, ki so to novico brali v časopisu s svojimi lastnimi očmi, pa je bilo tudi že nad dvajset.

Skoraj tri tedne je trajal škandal, ne da bi se novice unesle, nasprotno, še povečale so se, da so začeli verjeti tudi taki, o katerih si tega nikoli ne bi mislili. Večina ljudi pa je novice sicer pobrala, vendar se ti ljudje niso odločili niti za to, da bi verjeli, niti niso kaj dosti župnika zagovarjali. Župnik pa se je čudil, kako je mogoče, da darovi od nedelje do nedelje usihajo.

"Kaj je neki našim ljudem? Saj čez dva tedna ne bo več niti dinarja v nabiralniku."

Kaplan Zdravko je o tem slišal nekaj zvoniti, toda bilo je tako mimo-grede, razen tega se mu je vest zdela tako bedasta, da se niti zmenil ni zanjo, ker je mislil, da noben človek ne more biti tako naiven ali ne-umen, da bi to verjel. Zato tudi ni župniku niti omenjal, ker ga ni hotel za prazen nič razburjati.

/Nadaljevanje sledi/

+ V MARIJINEM LETU smo. Pri vsaki nedeljski maši se bomo spomnili na to z delom papeževe svetoletne molitve, med našimi verniki pa bi radi poživili ljubezen do Marije tudi s tem, da se bomo to leto zbirali po družinah. Družina, ki se bo za to odločila, bo po dogovoru za primeren večer pripravila oltarček, prinesli bomo podobno Marije Pomagaj ter se pred njo zbrali. Pred Marijo bomo zapeli, zmolili rožni venec, kjer bodo želeli, bo pa tudi sveta maša. Zlasti zdaj v oktobru naj bi družine zopet poživile družinsko molitev rožnega venca, ki je Mariji tako ljuba in v naši verski tradiciji tudi doma. Škoda, da so jo v izseljenstvu tako opustili – pa je morda prav zato marsikatera naša družina stopila na spolzko pot preprirov in razdora družinske skupnosti. "Družina, ki skupaj moli, tudi skupaj ostane!"

+ Popraviti moram pomoto, ki se mi je vrnila v poročila prejšnje številke. **Sejem Društva sv. Eme** ni na tretjo oktobrsko nedeljo, ampak je napovedan za **tretjo nedeljo v novembru, 15. novembra**, po deseti maši. Kdor bi želel kakor koli sodelovati in kaj prispevati, je dobrodošel. Na sejmu bodo prodajali razne podarjene predmete, obleko, knjige, raznovrstno domače pecivo, nabožne predmete od rožnih venčkov pa do lepih jasic . . . in še marsikaj. Na sporedu bo tudi srečolov in kuhinja bo seveda odprta za okrepčilo. Podpri-mo prirediteljice, saj se trudijo za našo skupnost!

+ Lepo je uspel letošnji **Dan starejših (nedelja 20. septembra)** in pa **Walkathon** mladine istega dne za bodoči Dom počitka pod geslom "**Mladina spoštuje starost!**" Upokojencev bi se res lahko zbralo več (očitno mnogi nočejo veljati za stare!), a vsi prisotni so bili res zadovoljni. Po kratkem odrskem nastopu in odličnem kosilu so preživeli vse popoldne okrog miz v domačem kramljanju, petju in sploh veselem razpoloženju. Med nami je bil tokrat zopet geelongški pevski zbor, ki je nastopil na odru, pa tudi kasneje okrog miz potegnil s petjem za seboj vse ostale. Hvala jim!

+ **Walkathona** se je udeležilo le 33 oseb, za Dom počitka pa so vsi skupaj nabrali lepo vsoto 4506,92 dolarjev. Letos je med skupino do 25 leta starosti dobila prvo nagrado za pridnost, da je največ nabrala (336,42 dolarjev) Tanja Kutin. Na drugem mestu je bil Simon Grilj z nabrano vsoto 250,50 dolarjev, tretjo nagrado pa je odnesel Erik Mrak, ki je nabral 161,50 dolarjev. Med skupino nad 25 let starosti je nagrada le ena: zzaslužila si jo je sestra Petra Kropič, ki je nabrala 949 dolarjev. Po naši tradiciji dobi častno omembo in nagrado tudi najstarejša udeležena oseba in tudi najmlajša. Na obeh mestih moram imenovati lanski osebi – Zoro Kirn in pa Petra Persič, le da sta oba seveda letos tudi leto starejša. Ostali udeleženci so prejeli v zahvalo darilce v spomin.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – fračiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

Vsem udeležencem Walkathona za hojo skoraj 12 kilometrov in seveda nabiranjem sponzorjev zanje, pa tudi vsem sodelavcem pri organizaciji iskren Bog povrni! Enako zahvala Društvu sv. Eme, sestri Emi v kuhinji Baragovega doma in vsem ostalim, ki ste sodelovali pri postrežbi starejših kakor tudi mladine pred in po hoji. Naj omenim še Boletovo Marcelo, ki se Walkathona zaradi svojih let ni želela udeležiti, je pa zato napravila lep predpasnik in z licitacijo Walkathonu dodala 76,85 dolarjev, starejšim pa z zadevo prinesla tudi svojo zabavo.

+ Prva sobota in nedelja v oktobru (3. in 4. okt.) sta prinesli v naše središče domači živ-zav: dva avtobusa iz Sydneya in eden iz Wollongonga rojakov, ki so prišli na **Mladinski koncert**. Malo dobre volje in potrpljenja, pa so bili vsi po domače postreženi tako v Baragovem domu kot v dvorani. O res lepo uspelem koncertu, za kar gre vse priznanje p. Tonetu, ki je vodil celotno organizacijo nastopov, lahko berete na drugih straneh te številke. (Ko to pišem, še nisem gotov, če imam na razpolago slike vseh nastopajočih skupin in posameznikov.) Tu naj bi se vsem, ki so nastopili – bilo jih je nad 130 – in pomočnikom za oder, dvorano ter kuhinjo iz srca zahvalil. Posebna zahvala tudi Karantaciji, ki je vztrajala pri igranju tudi po koncertu, na domači zabavi s plesom. Veselo razpoloženje je bilo med nami v taki meri kot že dolgo ne. Isto družinsko občutje nas je prevzemalo naslednji dan pri deseti maši, pri kateri so se s petjem vrstili trije mladinski zbori: sydneyški, wollongongški in naš.

+ Na koncertu je vstopnina prinesla fondu za naš Dom počitka vsoto 1,570.– dolarjev. Stroški predstave so bili malenkostni (cvetje za okras odra in hrana za nastopajoče) ter smo jih pokrili iz drugih virov. Za pogled okusen spored kakor tudi vstopnice nam je

brezplačno tiskal Simon Špacapan. Bog povrni!

+ Na isto nedeljo 4. oktobra popoldne je bila v stolnici tudi vsakoletna maša narodnostnih skupin. Z nadškofom smo somaševali izseljenski duhovniki. A letos je bilo prvič, da ni bila udeležena tudi naša skupina narodnih noš z zastavo in banderi. Pri vsem, kar smo ta dva dneva doživljali ob gostih središča, je bilo nemogoče zbrati ljudi še za popoldansko bogoslužje v stolnici. Pa prihodnje leto!

+ Pa tudi desetletnico preureditve in otvoritve naše **Baragove knjižnice** bi morali obhajati ravno na nedeljo 4. oktobra. Prestavili smo jo na zadnjo nedeljo v mesecu. Tako bo 25. oktobra po deseti maši v dvorani kratka kulturna prireditev z naslovom **Razvoj slovenskega jezika**. Knjižnica bo pripravila srečolov z lepim dobitkom, Društvo sv. Eme pa bo po prireditvi pripravilo za udeležence okrepčilo. Ljubitelji slovenske besede iskreno vabljeni! Udeležence bo zanimala tudi razstava nekaterih knjig, ki jih poseduje knjižnica in so vredne ogleda.

V okviru desetletnice je tudi šteti družabno popoldne za gospe, ki ga je pripravila družina Pahor v East Bentleigh, kakor že prej dvakrat v prid našemu Walkathonu. Dobro kosilo, potem pa vse popoldne v prijetnem kramljanju, pa še srečolov – upam, da je tudi ta prireditev lep uspeh, ki naj prinese naši knjižnici nekaj dolarjev za nabavo novih knjig. Zahvala Pahorjevi družini!

Naj se ob tej priliki tudi iz srca zahvalim glavni knjižničarki Mariji Oppelt ter vsem njenim sodelavcem. Knjižnica je vzorno urejena in res odlično služi vsem, ki radi segajo po domačem branju.

+ **GLASNIKI** so na drugo nedeljo v oktobru nastopili tudi pri kulturni prireditvi SDM v Elthamu. Kot na Mladinskem koncertu so se tudi tam lepo predstavili. Glasbena učiteljica Katarina Vrisk jih je v kratkem času veliko naučila. Pa tudi na pogled so v enotnih krojih na odru res čedna skupina.

Staršem vse priznanje, da jih redno vozijo na vaje in tudi drugače sodelujejo po svojih močeh. Tudi obleko za nastope so jim sešile mame same. Če sem prav poučen, je imela pri tem največ dela gospa Arnuš in za njo gospa Vriskova. Obema in vsem ostalim materam Bog povrni za lepo delo, ki je Glasnikom prihranilo tudi precej denarja.

+ Na prvo nedeljo v novembru (letos praznik Vseh svetih, 1. novembra) bomo pričeli molitve na keilorskem pokopališču kot običajno opoldne. Potrudil se bom blagosloviti vse slovenske grobove, četudi jih je že veliko in so raztreseni. Upam samo, da bom vse našel. Sorodniki mi pri tem pomagajte, če stojite ob gro-

bu. – Obisk pokopališča bo tudi po novembrski maši v Geelongu (Western Cemetery, ki ima največ naših geelongških grobov) na drugo nedeljo (8. novembra) in prav tako na četrto nedeljo (22. novembra) v Wodongi. Ker je zdaj tam slovenska maša šele ob sedmih zvečer, bi se na pokopališču zbrali ob šestih, da za pokojne skupno zmolimo rožni venec in duhovnik blagoslovi vse slovenske grobove.

+ Zdaj v novembru bo tudi spet več prižiganja svečk v naši cerkvi. (Dar za vsako naj bi bil deset-centov, saj pet centov ne pokrije več nakupa.) Pa celo med letom večasih zmanjka med nedeljsko mašo prostora zanje na stojalu. Za dar dveh dolarjev bo po vašem namenu gorela večna luč pred tabernakljem. Skoraj en teden jo vzame, da se použije do konca. Vredno pomisleka – še prav posebej ob novembrskem spominu pokojnih – in dejanja v pomoč cerkvi, ki večne luči mora kupovati, saj morajo goreti noč in dan.

+ Večerno mašo bomo imeli na dan vernih duš (ponedeljek 2. novembra), enako na prvi petek (6. novembra) in pa na praznik Marijinega darovanja (sobota 21. novembra). Pridite!

+ Zvedeli smo, da je v noči od 11. do 12. septembra tragično preminul **JURIJ BENCE**. Njegovo truplo so našli zjutraj na farmi, kamor je odšel od doma. Družina je živela že dolga leta v Yallourn North, Gippsland. Pokojni Jurij je bil rojen 17. aprila 1925 v Genterovcih pri Dobrovniku, okolica Lendave v Prekmurju. V Avstralijo sta prišla z ženo Kristino januarja 1958 na ladji "Aurelia". Imata tri otroke, ki so že vsi seveda odrasli: Rudi ima 29 let, Frank 27, Nada pa 23. – Pogreb je bil v četrtek 17. septembra na krajevno pokopališče, kjer že počiva nekaj Slovencev iz Morwella in okolice.

Tik pred zaključkom te številke sem zvedel, da je 15. septembra umrla **DARINKA MARTINA BUTERA** r. Krojs, hči pokojnega Otona Krojs in Zofije. Njen rojstni kraj je Tezno pri Mariboru, v Avstralijo pa je prišla s starši leta 1960. Rak ji je uničil mlado življenje: umrla je v starosti 38 let (r. 25. oktobra 1948) in je bila pokopana 17. septembra na pokopališče Springvale. Družina je živela v melbournskem okraju Wheelers Hill. Poleg moža Franka zapušča tri hčerke, mater in brata. Naj počiva v miru božjem!

MARIJA MARKEŽIČ je umrla 18. septembra v Royal Melbourne Hospitalu. Odpovedalo ji je srce, imela pa je tudi že 89 let, v glavnem zdravih. Pokojnica je bila rojena 1. maja 1898, Pregara blizu Kopra v Istri. Njeno dekleško ime je bilo Stepančič. Poročila se je z Antonom Markežičem, ki je umrl leta 1945. Od desetih otrok je še pet živih. V Avstralijo je prišla leta 1962, živela pa je pri sinu Jožefu v Campbell-

fieldu. Med sorodniki in rojaki je morala biti zelo priljubljena, kar je pokazala lepa udeležba že pri molitvi rožnega venca na večer pogreba, kot tudi pogrebna maša v torek 22. septembra v St. Matthews Church v North Fawknerrju ter pogreb na bližnje krajevno pokopališče (novi del). Eden pokojničinih vnukov se mi je po pogrebu zahvalil za molitve in ganjen povedal, da ga je stara mama vzgajala vsa otroška leta ter ji je za njeno ljubezen iz srca hvaležen.

Na nedeljo 27. septembra nas je pretresla nenadna vest, da nas je v ranem jutru zapustila ELKA PIRNAT. V soboto zvečer se je odpravljala z možem Lubitom na zabavo, da bi spet enkrat poslušala sina Petra, ki igra harmoniko pri Karantaniji. Postalo ji je slabo in Peter jo je prestregel, da ni padla. Tako jo je Lubi namesto na zabavo spremljal v bolnišnico v Box Hill, od koder so jo prepeljali v St. Vincent's, kjer pa so zdravniki kmalu ugotovili, da ni nobene pomoči. Možganska kap je terjala svojo žrtev: proti jutru je Elkina življenjska sveča ugasnila.

Ne bo pa ugasnil naš spomin na pokojno, saj je bila prijetnega in blagega značaja, ki je skušala vsakega razumeti in mu pomagati. Če ni mogla drugega, prijazen smehljaj je vsakdo dobil. Bila je tudi pravi mojster v ročnih delih, ki jih je zelo rada delila v dar. Delala je čudovite planinke, ki si jih zlahka zamenjal za prave – eno teh je v krsti z rožnim venčkom držala v roki.

Pokojnica je iz Boletove družine, rojena 31. januarja 1935 v Zalogu pri Postojni. V Avstralijo je prišla preko Trsta leta 1954 ter se dve leti kasneje v cerkvi sv. Monike, Moonee Ponds, poročila v Ludvikom Pirnatom, danes priznanih zobnim tehnikom, ki se je iz Argentine preselil v Avstralijo. Lubi je doma iz Jarš pri Mengšu, iz znane pevske družine, saj tvorijo njegovi bratje doma edinstven oktet na svetu – Oktet bratov Pirnat, ki je letos obhajal že tridesetletnico.

Pri rožnem vencu ob krsti na nedeljo 4. oktobra zvečer je bila naša cerkev nabito polna, toliko jih je hotelo Elko še enkrat videti in pokropiti. Enako je bilo naslednji dan pri pogrebni maši ter na keilorskem pokopališču, kjer je našla pokojnica svoj zadnji dom na zemlji. Poleg moža, sina Petra in hčerke Marte zapuščča v domovini še mamo in sestro, brata Petra tu v Melbournu, v Geelongu pa brata Franca, a na obeh krajih tudi dolgo vrsto sorodnikov.

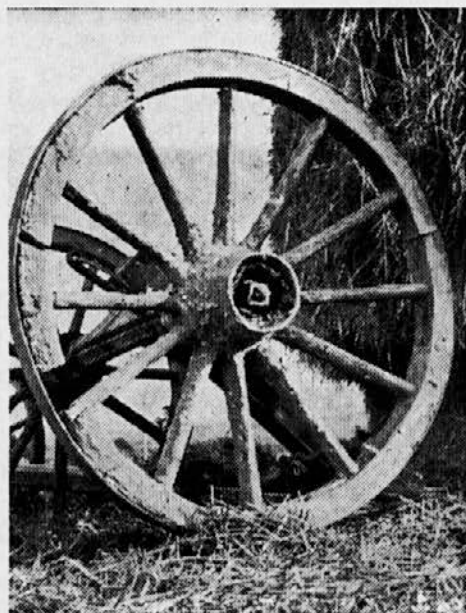
Naj ob tej priliki izrečem iskreno zahvalo sinu Petru, Vem, da ga je mamina smrt zelo prizadela in njegova prva misel je bila, da s Karantanijo ne bo nastopil na našem mladinskem koncertu, kar bi bilo vsekakor velika škoda. A na vprašanje "Kaj bi ti rekla mama, ki te je tako rada poslušala, če bi jo vprašal?", si je moral iskreno odgovoriti, da bi mu mama dejala: "Peter, samo igray! Poslušala te bom! Življenje mora teči dalje!..." In odločil se je, da bo igral v spo-

min na pokojno mamo, ki je zaradi odsotnosti brata Petra še čakala pokopa. Moško je zdržal, četudi ni bilo lahko in njegov nasmeh med igranjem ni bil njegov. Vsakdo, ki je poznal primer, je fanta občudoval. Peter mi je ob zahvali dejal, da je ves čas mislil na mamo, ki bi bila gotovo v dvorani, če bi bila živa. Pa saj je bila in poslušala je tudi. Vesela je bila, ko je Peter celo oznanil in zaigral njeno najljubšo pesem, samo njej na čast. . . – Peter, Bog ti povrni! Pokojna mama je ponosna nate, o tem sem prepričan.

Dne 6. oktobra je v R.M.H. umrla MARIJA TOMAC r. Skender, ki je živela pri sinu Ervinu, odkar je prišla v Avstralijo pred enajstimi leti. Pokojnica je bila rojena 16. marca 1905, Fara v Beli krajini. Poročila se je z Josipom, hrvaškega rodu iz Goskega Kotora. Dasi je hodila s sinom največkrat k maši v hrvaško cerkev na Clifton Hill, je rada poudarila, da je Slovenka. Vesela je bila, kadar so jo Tomšičevi iz Reservoirja vzeli s seboj k naši slovenski maši.

Pokojnico je zadela kap prvič pred enim letom, pa si je nekako opomogla, Zdaj pa ni bilo več pomoči. V bolnišnici je bila komaj par dni, a življenja ni bilo moč podaljšati. Maša zadušnica je bila v petek devetega oktobra v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Taveliča v Clifton Hillu, grob pa je pokojna mama dobila po lastni želji na keilorskem pokopališču, kjer je pokopanih največ Slovencev.

Vsem pokojnim večni pokoj v Bogu, sorodnikom pa besede sožalja ob začasnem slovesu!

Spomin
na stare čase . . .

Z VSEH VETROV

ZA ŠKANDAL, ki je mednarodno odjeknil, temeljito pretresel jugoslovanske finance in segel v najvišje politične vrhove, pravijo svetovne agencije, da dobiva še vedno večji obseg. Po izjavi državnega tožilca je vsota nepokritih menic podjetja Agrokomerca že preseгла 700 milijard dinarjev, kar predstavlja nič manj kot tretjino vsega državnega proračuna. Samo ob koncu marca je zapadlo 4340 menic v znesku 255,5 milijard dinarjev, ki niso bile krite. Tako je jugoslovansko gospodarstvo s svojim zunanjim dolgom 19 milijard in nad 100 odstotno inflacijo ter okrog en milijon in 200.000 brezposelnih dobilo hud udarec. Če bi ogromni dolg porazdelili na celotno prebivalstvo Jugoslavije, bi moral vsakdo prispevati 10.000 dinarjev. Seveda vemo, da odplačevanje ne gre po glavah, ampak ga bodo naprtili najbolj razvitim delom države – z drugo besedo: Republika Slovenija, sezi globlje v svoje žepe! . . .

Oblasti so s to afero res ugriznile v kisló jabolko, saj je podjetje Agrokomerc veljalo nekako za zgled samoupravljanja. Zdaj je prišlo marsikaj na dan. Glavni direktor podjetja je vodil posle kar iz obmorskega hotela v Opatiji, češ da mu bosanski zrak ne ugaja; ostali direktorji so si prav tako privoščili limuzine, po več vil, jahte . . . In vse to v imenu delavskega samoupravljanja.

Jasno je, da so vse mahinacije z milijardami mogle uspeli s privoljenjem bankirjev ter z odkrito zaščito partijskega in državnega vodstva Bosne in Hercegovine. Poleg glavnega direktorja Fiketa Abdića je bilo obtoženih osem managerjev in nekaj nad sto funkcionarjev. Odstopil je tudi Metod Roter, predsednik odbora Ljubljanske banke. In treščila je ta afera v sam politični vrh: odstopiti je moral član prezidija SFRJ in visoki funkcionar Zveze komunistov

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Telefon:
359 1179

Vsa
dela so
pod garancijo!

Hamdija Pozderac – prav zdaj na vrsti, da bi prevzel mesto državnega predsednika Jugoslavije . . .

Dolgo bo vzelo, da bodo celotno zadevo do konca preiskali in razvozlati dokončne številke. Ljudje pa se zaprepaščeni sprašujejo, ali bodo krivce kaznovali ne glede na visokost njih političnih stolčkov. Bojijo se, da bi pometli celotno zadevo pod preprogo in v pozabo, ljudem pa naprtili nove davke za kritje te gospodarske polomije in izgube milijard v izrabljanju tako opevanega sistema samoupravljanja.

V NEMČIJI je znana Christa Meves, otroška vzgojiteljica in sodelavka raznih listov – napisala je v življenju že tudi 60 vzgojnih knjig in priročnikov – iz nekdanj prepričane evangeličanke postala članica katoliške vere. Kot je dejala, jo je pritegnila Marija kot božja Mati in brezmadežna Devica ter priprošnjica, ker je "njen zgled sodobnim dekletom nujno potreben". Tudi je zaskrbljeno zasledovala prodiranje splošnih svoboščin v evangeličanski cerkvi, ki je postala pravi "trg različnih možnosti", ko se je medtem katoliška Cerkev v Nemčiji odločno borila proti splavu, homoseksualnosti, pornografiji in drugim moralnim zlom našega časa.

Nemški evangeličani so zaskrbljeni zaradi visokega števila odpadov. Samo lansko leto je uradno prestopilo 200 Nemcev v muslimansko vero, z inozemskimi muslimani pa je poročenih že okrog 40.000 nemških žena. – Pa tudi nemški katoličani so znani po upadanju krstov, birm in porok, kakor tudi po slabem obisku nedeljske maše.

Ob prestopu Christe Meves v naše vrste se pa katoličani le lahko malo zamislimo. Ona namreč v naši veri vidi in spoštuje marsikaj, česar mi niti ne opazimo, a kaj šele cenimo.

PRVI MUČENCI španske državljanske vojne (v letih 1936 - 39) so bili med petimi Španci, ki jih je papež Janez Pavel II. v letošnjem marcu proglasil za blažene. To so bile tri karmeličanske sestre, ki jih je komunistična milica 24. julija 1936 ustrelila samo zato, ker jih je prepoznala za katoliške redovnice.

Nekaj dni pred razglasitvijo za blažene pa je Kon-

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

gregacija za zadeve svetnikov potrdila veljavnost informativnega postopka za beatifikacijo petnajstih lazaristov, ki so dali življenje za vero v času malo pred revolucijo, ko so v Španiji začele divjati prve komunistične tolpe.

Tudi rdeča revolucija, ki je divjala med zadnjo vojno po Sloveniji, ima številne mučence, čudovite zglede zvestobe veri in narodu. Ne dvomim, da bo prišel čas, ko se bo tudi za marsikoga izmed njih pričel proces ter bo dvignjen na oltar. Svet bo občudoval njih zglede, naš narod pa bo ponosen nanje.

“**BARAGOVA PALAČA**” pravijo leseni hiši, ki je v Sault Ste. Marie v Michiganu, ZDA, služila našemu rojaku in božjemu služabniku misijonarju Frideriku Baragu za rezidenco ob ustanovitvi škofije leta 1857. Zaradi razvoja mesta je bila na neprimernem kraju. Zato so mestni očetje sklenili, da jo prestavijo v mestni zgodovinski park, kjer naj bi ponovno restavrirana sprejemala številne obiskovalce. To so storili pred začetkom septembra, da je bila “palača” za letošnjo proslavo Baragovega dne že na svojem mestu in njena vrata odprta gostom. V hiši je že dolga leta Baragov muzej z zbirko zanimivih predmetov, ki so bili Baragova last.

MATI TEREZIJA iz Kalkute, Nobelova nagrajenka za mir, je na povabilo sovjetskega odbora za mir obiskala Sovjetsko zvezo. V Rusiji je ostala šest dni in prejela tudi zlato medaljo komiteja za mir. Med obiskom je izrazila željo, da bi v Sovjetsko zvezo poslala

BAYSIDE PRINTING SERVICE

WE SPECIALIZE IN . . .

Invitations - Bomboniere
Accessories - Menu cards
Place cards - Baby announ.
Cake boxes - Sorrow cards

Very Reasonable Prices
ask for Louis

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

svoje sestre in je v ta namen že izbrala štiri redovnice. Vendar ni dobila niti pritrdilni niti negativni odgovor. Krščanska dobrotelost je v SZ prepovedana celo domači pravoslavni Cerkvi.

Skupina moskovskih vernikov je prosila mater Terezijo, naj se pri oblasteh zavzame za izboljšanje položaja Cerkve v SZ. Pa je menda tudi s tem kot s sestrami ostalo le pri željah. Vsaj za enkrat . . .

PAX ROMANA je mednarodno gibanje katoliških izobražencev, ki je z letošnjim 25. svetovnim srečanjem praznovalo že 40-letnico ustanovitve in plodnega dela ob reševanju mednarodnih problemov. Letošnje srečanje od 19. do 27. septembra v Rimu je združilo nad 250 udeležencev iz 64 dežel.

Za nas je pomembno to, da je leta tudi Slovenija s svojim Medškofijskim odborom za izobražence sprejeta kot polnopravna članica te važne ustanove.

Vsem rojakom v Avstraliji in širom sveta!

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE

naproša

vse rojake — **POSAMEZNIKE** in vsa **SLOVENSKA DRUŠTVA** oziroma njihove **ČLANE** za **POMOČ**.

Iščemo **PROSTOVOLJCE**, ki so pripravljeni postati glasniki in poverjeniki za to našo akcijo.

Akcija je nepolitična.

Nastanek: pred tremi leti v Sydneyu, ko smo iz domovine prejeli sporočilo

o skupnih programskih jedrih.

Namen: povezati **VSE SLOVENCE DOMA** in **NA TUJEM** v borbi za obstoj slovenskega jezika in slovenskega naroda. Postanimo **PONOSNI SLOVENC** in se zedinimo enkrat za vselej pod geslom:

ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Za podrobnejša pojasnila pokličite, prosimo, gospo Marijo Senčar, Sydney (02)523 5310, ali pa pišite na naslov: **ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE**, P. O. Box 153, Rydalmere, 2116, N. S. W. Australia

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

MOJI ČEVLJI

Kadar so moji čevlji lačni, zelo grizejo.

Če je zunaj dež, so žalostni, ker se preveč napijejo vode.

Moje čevlje ima zelo rad moj kuža.

Če mu pridejo v gobček, se jočejo in pačijo.

Sicer pa se moji čevlji zelo radi smeji in kažejo jezik.

Takrat me razjezijo in se sezujem, ter jim z vezalkami zavežem jezik.

Tomažek Petrič

To zgodnico o svojih čevljih je desetletni Tomažek Petrič prebral na očetovski proslavi dne 5. septembra pri Slovenskem društvu Sydney v Horsley Parku in tudi v Merrylandsu.

Tomažek s štiriletno zgovorno sestrico Barbiko, ki je na proslavi pela, lepo pozdravljata vse slovenske otroke širom Avstralije, posebno še Lidijo Lapuh iz Morwella ter Vanessko in Antonija Plesničar iz Melbourne. Pridite nas kaj obiskat v Sydney!

Lepe pozdrave tudi "kotičkarjevemu stričku" patru Baziliju, kateremu Tomažek sporoča, da se mu še nekaj let ne bo treba briti . . .

DRAGI OTROCI!

V Canberro gremo danes, kjer je na Statističnem uradu zaposlena **MARJETA BRINKLEY**, iz slovenske izseljenske družine URH v Melbourne. Res, povsod se že najdejo slovenski otroci, ki so s pomočjo skrbnih staršev šli skozi šole in so danes spoštovani kot vestni v različnih odgovornih službah. Ko se naša dekleta poroče in dobijo tuj priimek – le kdo bi si mo-

NAŠ DEDEK

EJ, NAŠ DEDEK

JE POZABIL,

DA NEKOČ

KOT JAZ JE BIL FANTIČ,

DA UBOGAL JE BOLJ MALO,

MALO ALI NIČ.

DA UGANJAL JE PRAV TAKE,

DA JE MAMICO JEZIL,

DA POTEM JIH OD OČETA

JE KOT JAZ DOBIL.

DA HOTEL NI JUHE JESTI,

TO JE VEČ KOT RES,

DA NI MARAL V POSTELJ ZLESTI,

KO NEBO OBJELA NOČ JE

ČEZ IN ČEZ.

ČE ZDAJ JAZ PO HIŠI

DIRJAM IN KRIČIM,

ČE RAZBIJAM, DA BEŽIJO MIŠI –

TAKRAT DEDEK KISLO SE DRŽI

IN UŠESA S PRSTI SI MAŠI.

MANKO GOLAR

gel misliti, da so Slovenke! Če seveda sama pove, ali pa dokaže, da še razume in govori materin jezik, s tem prizna svojo pripadnost, ki ji vsekakor ni v sramoto. Bog daj, da bi se nobeno naše dekle ne sramovalo slovenskega imena in jezika! In eno je gotovo: sleherni jezik poleg angleščine je vsakemu slejkoprej samo v korist. Tudi Marjeti njena slovenščina.

V lanskem aprilu sem objavil sliko Marjetine sestre Veronike, ki je postala advokat. Pri mami Tinki je le še najmlajša sestra Olga. Po smrti dobrega očeta Janeza je mama sama skrbela za vsa tri dekleta.

Marjeta je po osnovni šoli na domači fari nadaljevala srednjo državno šolo, potem pa se vpisala na RMIT, kjer je leta 1982 graduirala (Science). Potem se je kmalu premaknila v avstralsko vladno mesto Canberro ter se zaposlila na Statističnem uradu. Medtem se je v začetku leta 1984 tudi poročila – na mamino veselje sta z Edenom prišla za cerkveno poroko v našo slovensko cerkev v Kew. Poleg zaposlitve se je Marjeta vpisala še na canberrsko univerzo, da se je izpopolnila v svojem poklicu. Letos je vse študije srečno končala in diplomirala. Čestitamo ji z iskreno željo, da bi ne pozabila slovenskega jezika in da bi vselej s ponosom povedala, da so njeni starši iz trdoživega rodu v središču Evrope, prelepe dežele pod Triglavom.

ZAHVALA. – Naj se preko Misli s sinom Petrom in hčerko Marto zahvalim vsem prijateljem in znanecem, ki ste nam v najtežjih dneh našega življenja – ob nenadni smrti ljubeče mamice in predrage žene – stali ob strani, se udeležili molitve rožnega venca, maše za dušnice in spremili Elko k večnemu počitku na pokopališče Keilor.

Lepa hvala obema patroma, ki sta sodarovala sveto mašo. Posebna zahvala patru Baziliju za prisrčno bogat nagovor pokojni Elki v slovo ter za ostalo skrb pogreba. Tudi sestram lepa hvala za molitev rožnega venca in duhovno pomoč.

In končno še iskrena hvala gospe Marceli Bole za izrečene verzice Elki v spomin ob odprtem grobu.

Pokojno Gabrijelo priporočam v molitev.

Zalujoči mož Lubi,
sin Peter in hčerka Marta

CHARLESTOWN (NEWCASTLE), NSW – Moje najlepše pozdrave in srčna vam hvala za Misli, ki jih redno prejemam. Obenem sporočam žalostno vest, da sem izgubila svojo drago mamo **FRANČIŠKO SAKSIDA** r. Šatej. Umrla je dne 22. julija letos v Newcastle Royal Hospitalu. Bila je vedno pri dobrem zdravju, na dan 12. julija pa je padla. Takoj smo jo peljali v bolnišnico, kjer so zdravniške preiskave dognale krvavenje v možganih. Deset dni je bila v nezavesti, pomagati pa ji niso mogli. Prejela je dvakrat zakrament svetega maziljenja in končno mirno zaspala. Pogrebno mašo smo imeli v naši farni cerkvi sv. Filipa, Kotara South, pokopali pa smo jo na pokopališču Whitebridge, blizu že šest let pokojnega mojega moža Vinka.

Pokojna mama je bila rojena leta 1898 v Vrtojbi blizu Gorice. Za kruhom je odšla v Egipt, kjer je preživela dolgih 62 let. V Avstralijo je prišla leta 1962 in živela z mano in mojo družino.

Pokojno drago mamo priporočam vsem v molitev, pismu pa prilagam mali dar za Sklad Misli v imenu umrle mame. Pozdravljam Vas in ostanem Vaša zvesta naročnica – **Milenka Erzetich**.

Hvala za sporočilo in dar. Tudi urednik Vam izreka iskreno sožalje ob izgubi drage mame.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

SOUTHPORT, QLD. – Z zanimanjem sem brala članek v zadnji številki: Zakladi . . . Moram reči, da je besedni zaklad res nekaj, kar si ne moremo kupiti z denarjem. Veliko priznanje melbournski Baragovi knjižnici ter njeni knjižničarki in pomočnicam za požrtvovalno delo. Knjige, ki smo jih nekateri prinesli s seboj, so že zdavnaj prebrane, angleščina pa ne gre vsakemu gladko, razen če je pisana v res preprostem jeziku. Zato pa ste Melbournčani lahko veseli, da imate tako lepo priliko za knjige z domačo besedo. Vem, da se knjižnica potruji in po želji pošlje knjige celo izven viktorijske prestolnice. Tudi jaz sem od tam že prejela knjige v branje. Težava je v tem, da za upokojence je cena poštnine kar malo previsoka, četudi dela branje nam starim koreninam veliko veselja.

Ob desetletnici obstoja Baragove knjižnice moje čestitke, posebno gospe Mariji, ki je idejo pomagala izvesti!

Še nekaj: V Mislih sem med imeni darovalcev v Bernardov tiskovni sklad videla tudi ime Ana Šubelj. Rada bi stopila z njo v zvezo, saj je menda ime Šubelj samo v naši rodbini in v domžalskem koncu.

Vsem tople slovenske pozdrave! – **Marija Vrvnik**

PASCOE VALE, VIC. – V Melbournu zadnje čase smrtna kosa kar kosi. Da še mene ne prehiti, sem spravila skupaj, kar sem nabrala s prodajo razglednic na-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOŠEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: **Giovanni Verga**

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

ŠOFERSKI POUK

Vam nudi v domačem jeziku

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

Hire cars for special occasions

FRANK'S WEDDINGS

32 The Boulevard, Fairfield W.,

NSW, 2165

Tel.: 72-1583 in 728-1026

šega primorskega pesnika Srečka Kosovela. Prejela sem jih iz Tomaja in tja sem poslala župniji v pomoč izkupiček 290,- dolarjev.

Pri mnogih nisem znala pravega imena, zato sem darovalce po dolarju izpustila. Tu so tisti, ki so dali nad dva dolarja. Napisala sem jih po vrsti, kakor sem denar prejela: Marta Zavادلal (4.-), Neva Roeder Bole (5.-), Jože in Danila Štolfa Bole (12.-), na Jadranu ob priliki obiska g. Žerjava (35.20), ob priliki obiska tržaškega škofa L. Bellomia (6.-), na nedeljo v Kew (6.-), 2.avg. v Elthamu (16.-), Danica Kozole (10.-), Franc Brenčič (5.-), Eleonora White, Sydney, 20 razglednic (20.-), Maria Birska (4.-), Maria Grosso ital. rodu (vzela eno razglednico in skupno nabrala 20.50), Franc Arnuš (10.-), Pepi Tavčar (5.-), Jože

Urbančič (4.-), Anica Smrdel (4.-), Štefanija Matkovič v Geelongu, 10 razglednic (poleg potrdila 2.- za upokojece še 8.-), Štefan Šernek, Sydney, 30. razgl. (30.-), Franc Čulek, Canberra, 20 razgl. (50.-), Savina Venier, eno razglednico (20.-). Iz Adelaide in iz Qld. še nimam odgovora.

Vsem prav lepa hvala za pomoč. Saj razumem, da ni lahko. Velike so potrebe tudi tam, kjer živimo. A Bog naj poplača dobro delo! — Hvaležna **Marcela Bole**.

GEELONG WEST, VIC. — Rad bi sporočil, da mi je umrla dobra žena in mati najinih dveh hčera, EMILIA GULJ. Rojena je bila 21. septembra 1913 v Gabrovici pri Komnu na Krasu, v družini Alojzija Luin in Alojzije r. Malalan, oba seveda že pokojna. Poročila sva se v juniju 1949 v Senigaliji v Italiji (jaz sem doma iz Štanjela na Krasu) in 27. marca 1950 prišla v novo domovino Avstralijo.

Rodili sta se nama dve hčerki. Prva, Elizabeth, je zdaj poročena Gayner in ima sina ter dve hčerki. Druga pa je Ann Mary, poročena Detlefsen. Ta ima enega sina, prvi pa je umrl takoj po porodu.

Pokojna Milka ni imela lahkega življenja, zlasti zadnja leta je veliko trpela. Dne 11. junija 1973 je nesrečno padla in ji je leva stran ostala mrtvoudna. Z velikim trudom smo jo v treh mesecih sicer spravili na noge, ni pa bila nikoli več sigurna. V štirinajstih letih si je ob padanju revica polomila vse ude. Zdaj jo je Gospodar nad življenjem in smrtjo rešil trpljenja: dne

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevoledu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejšo udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodoščilo pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

**DU PALACE
PH HOTEL**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

PRESIDENT COMPUTERS PTY. LTD.
117 Cardigan Street,
Carlton, Vic. 3053
Tel.: 347 0555

Na uslugo Vam je **MICHAEL CAR**
District Sales Manager
Kličite zvečer na dom: (059)649272

SADNA DREVESCA — capljene *slive*,
odlične slovenske in nemške vrste,
prodajamo po pet dolarjev komad.
Naročila pošljite na naslov: **Jože L a c k n e r**,
24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677,
telefonsko pa jih lahko naročite tudi
po **Ivanu Mejaču** v Melbourne: (3)435 0127

20. septembra je izdihnila, lepo pripravljena na srečanje z Bogom. Bog ji daj večni mir!

Pogrebno mašo smo imeli dne 23. septembra v cerkvi sv. Petra in Pavla v West Geelongu, grob pa je dobila na Western Cemetery, kjer bo čakala vstajenja. Pokojno Milko vsem priporočam v molitev.

— Žalujoci **Jože Gulj** in hčerki z družinama

BERRI, S. A. — Tudi našo farmarsko naselbino je obiskala smrt. Dne 29. septembra je nepričakovano umrl na svojem domu v Winkie, zadet od srčne kapi **FRANC ŠOBER**. — Maša zadušnica je bila dne drugega oktobra v farni cerkvi Our Lady of the River v Berriju, nato je sledil pogreb na krajevno pokopališče.

Pokojni Franc je bil rojen 22. januarja 1921 pri Sv. Jakobu blizu Maribora. Poročil se je z Marijo Fideršek in v januarju 1958 sta preko Avstrije dospela v novo domovino Avstralijo. Iz Bonegille se je družina odselila v gozdno naselbino Nangwarry, med Mt. Gambierjem in Penolo v Južni Avstraliji. Tu je Franc dobil svojo prvo zaposlitev. Kasneje se je družina preselila v Mt. Gambier in končno v Berri. Poleg žene zapušča

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

šest hčera in dvanajst vnukinj ter vnukov. Vsem iskreno sožalje, pokojnemu Francu pa naj bo lahka avstralska zemlja. — Poročevalec.

GEELONG, VIC. — Iščem rojaka, ki se ukvarja s prevajanjem iz našega na angleški jezik in ki seveda garantira identičnost prevoda. Rad bi tudi vedel, koliko bi bil račun za eno napisano stran, veličine papirja 210 x 297 mm. — **Stanko Zmazek, P. O. Box 9, Geelong North, 3215 Victoria.**

ve

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je **HINKO /HEINI/ PODGORELEC**, rojen 8. marca 1938 (ali 15. aprila 1938) v Mariboru. Leta 1961 je bil v N. S. W. (Cooma in Guildford), v letih 1964-66 pa v Južni Avstraliji. Po njem poizveduje **Rdeči križ** in bomo hvaležni za sleherni novico, da jo posredujemo dalje.

"Rože, ki sem jih včeraj pri vas kupil, so danes že čisto ovenele."

"Čudno, pri meni v trgovini pa so cvetele kar tri tedne."

+ + +

"Pravzaprav živimo mi, molji, neumno življenje," pravi molj drugemu molju. "Poleti smo v kožuhih, čez zimo pa v kopalkah."

+ + +

Župnik pravi znanemu pijancu: "Zelo sem bil vesel, ko sem vas videl sinoči v cerkvi pri blagoslovu."

"Kaj, tudi tam sem bil?"

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

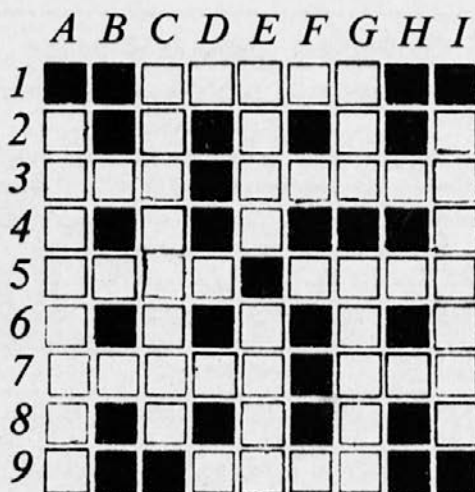
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI . . .

/Uvoženo iz domovine/

Vodoravno:

- 1 C – brez njih bi se zdajle ne zabaval
- 3 A – pogovor
- 3 E – priprava za čiščenje
- 5 A – kraljevski stan
- 5 F – vrsta zabave
- 7 A – tuli, kriči
- 7 G – soj, žar
- 9 D – smešnice, zabavljivke

Navpično:

- 1 C – kraj na Dolenjskem
- 1 E – rojstni kraj mariborskega škofa
– božjega služabnika
- 1 G – vsakdo ga ima
- 2 A – ime našega znanega misijonarja 19. stoletja
- 2 I – važen začetek
- 5 G – del zlasti ženskih skrbi
- 6 E – priimek svetovnoznanega rojaka preteklosti
na polju matematike

Rešitev pošljite do 6. novembra na uredništvo!

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij
BROTHER in CASIO
elektronskih pisalnih in računskih strojev.
Popravljamo vse vrste strojev
– naše delo je garantirano.
V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168
Telefon: 544 8466

- + *Smo edina dežela, ki ima dosrmtne funkcionarje z enoletnim mandatom.*
- + *Če mora človek požreti vse, kar mu servirajo, potem je jasno, da je vsega sit.*
- + *Človek ni shodil zato, da bi se plazil.*
- + *Socializem je v nekaterih hišah že zmagal, lahko pa bi bilo še slabše.*
- + *Tovariš ne govori tistega, kar misli. Zadovolji se z branjem referata.*
- + *Svoboda je brezmejna. Zlasti za tiste, ki imajo potni list.*
- + *Sedanost je čas, ki v njem načrtujemo, kako bomo v prihodnosti obvladovali preteklost.*
- + *Socializem je, če predsednik slovenskega izvršnega sveta zagovarja podražitev elektrike, pa čez leto dni ta podražitev pride na sodišče in je spoznana za nezakonito goljufijo.*
- + *Bolje je danes razbiti mite kot jutri kipe.*
- + *Dosegli smo ogromne uspehe, vendar poti nazaj ni.*
- + *Izmišljamo si sovražnike, da bi nam zmaga dlje trajala.*
- + *Podpiramo zahteve stavkajočih rudarjev. V Angliji.*
- + *Sem za krizo, če je idejno neoporečna.*
- + *Slepo ljudstvo vodijo policijski psi.*
- + *Narod še molči. Lahko govorite, kar hočete!*

REŠITEV križanke septembrske številke:

Vodoravno: 1. pisar; 4. podobnost; 8. obvezna; 9. bolezen; 11. svetovnoznan; 14. revijski; 15. mramor; 18. ovsena; 19. plazilka; 21. pripadništvo; 23. trapist; 25. omnibus; 26. rjavica; 27. avdio. – Navpično: 1. prostorno; 2. Sava; 3. razdvojenka; 4. plastika; 5. dobava; 6. bal; 7. tanin; 10. zanimala; 12. obrezavanje; 13. svastika; 16. rjavkasto; 17. slišnost; 20. znatna; 21. Peter; 22. obed; 24. iti.

Tokrat je bila pa slaba bera, četudi se mi križanka ne zdi ravno težka. Od starih reševalcev so se oglasili le Jože Grilj, Ivan Podlesnik in Jože Kosem, pridružil pa se jim je še Jože Gostinčar. Upam, da bo drugič več imen kot samo štirje. – Izžreban je bil tokrat Jože Kosem.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so še na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** še imamo: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je pošla in čakamo novo pošiljko.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

Lic. No:
30218

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

— — —

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

